

Urejuje uredniški odbor — Odgovorni urednik Tone Maslo — Tiska Celjska tiskarna — Uredništvo: Celje, Titov trg št. 1 — Poštni predal 123 — Telefon 20-07 — Tekoči račun 400-230 pri NB FLRJ v Celju. — Letna naročnina 300, polletna 150, četrtletna 125 dinarjev. — Izhaja vsak petek — Poština plačana v gotovini — Rokopisov ne vračamo

V nedeljo bo Vajenska šola svečano otvorjena

Ob sestavljanju tarifnih pravilnikov v gospodarskih organizacijah

Letošnji zvezni družbeni plan je med drugimi pomembnimi izpopolnitvami našega gospodarskega sistema določil tudi važne spremembe v našem plačnem sistemu gospodarskih organizacij. Osnovna značilnost novega plačnega sistema je določanje zaslužkov po učinku opravljenega dela.

Da bi se ta načela zveznega družbenega plana v našem okraju čim bolj popolno in pravično uporabljala, je okrajni ljudski odbor že pred nekaj tedni poslal gospodarskim organizacijam okvirne teze, ki bi jih naj gospodarske organizacije pri sestavljanju tarifnih pravilnikov upoštevale, ker je smatral, da lahko le tako odpravimo nesorazmerja med plačami posameznih gospodarskih organizacij in med posameznimi delovnimi mesti v podjetjih.

Načela v omenjenih tezah se popolnoma ujemajo z določili zakonitih predpisov zveznih in republiških organov. Pomenijo torej le konkretizacijo teh v pogojih, ki obstajajo v gospodarskih organizacijah našega področja. Omejil se bom le na nekatere načela, ki bi jih morali vsebovati tarifni pravilniki podjetij.

Glede na dosežanje izkušnje gospodarskih organizacij in okrajnega ljudskega odbora je potrebno, da podjetja v svojih tarifnih pravilnikih določijo pogoje, ki jih mora vsak izpolnjevati, če želi ostati član kolektiva in prejemati plačo, določeno za njegovo delovno mesto. Nekateri sicer zelo redki primeri nediscipliniranosti in brezbrzičnosti posameznikov do koristi podjetja zahtevajo, da podjetja jasno in brez izjeme v svojih tarifnih pravilnikih določijo, da bodo odpustila vsakega, ki bo postal med delovnim časom ali zaradi malomarnosti povzročal prekomeren izmeček ali pa zanemarjal skrb za zapadne stroje in orodje.

Vsak že zaposlen in vsak na novo vključen delavec bo ocenjen po teh kriterijih in če v določenem času, n. pr. v treh mesecih, takšnega svojega odnosa ne bo popravil, bo moral zapustiti podjetje. V času te preizkusne dobe bo prejemal manjšo plačo, kot bi jo dobival na istem delovnem mestu, če bi delal brez prej omenjenih slabosti. Takšen odnos je brez dvoma pravičen, saj ima namen izločiti iz delovnega kolektiva le tiste nepopolnopravne člane, ki se s svojo brezbrzičnostjo okorišajo s trudom ostalih članov kolektiva in neredko povzročajo občutno škodo podjetju in s tem tudi skupnosti.

Vsi tisti pa, ki bodo imeli pozitivne odnose do izkoriščanja delovnega časa, ki bodo pri delu vestni in zanesljivi in ki bodo skrbeli za stroje in orodje, bodo seveda plačani po polnih tarifnih postavkah za svoja delovna mesta. Njihov efekt dela se bo meril z dosežanjem postavljene norme, za delovna mesta, postavljenih norm, pa z ocenitvijo njihovega odnosa do dela in uspeha po sistemu točkovanja. Kako se točkovanje izvede, bo moralo biti do vseh možnih podrobnosti opisano v tarifnem pravilniku. Le tako se lahko izognemo subjektivnemu odločanju in slehernemu nakažemu, kaj mora storiti, da bo tarifna postavka njegovega delovnega mesta povečana s premijo.

Ce hočemo dosledno zagotoviti pravično določanje tarifnih postavk za posamezna delovna mesta, moramo najti enotno merilo za ocenitev delovnih mest. Priznati moramo, da se doslej še v nekaj primerih skoraj v vsakem podjetju dogaja, da posamezniki prejema večje ali manjše tarifne postavke zgolj zaradi subjektivne presoje, ki v preteklosti ni bila izvršena s stališča enotnih meril za vsakogar.

Socialistično načelo nagajevanja pa zahteva od nas, da v mejah razpoložljivega plačnega fonda določimo tarifne postavke po tem, koliko kdo k ustvaritvi tega plačnega fonda s svojim delom prispeva. Zato moramo delovna mesta oceniti glede na strokovno sposobnost, ki jo določeno delovno mesto zahteva, nadalje glede na način in zahtevano točnost ter napornost pri delu. Za pravično ocenitev delovnega mesta je potrebno upoštevati tudi odvisnost pri delu z ozirom na ostala delovna mesta, zdravstvene pogoje, nevarnost in odgovornost pri delu. Navedel sem le glavne kriterije, na podlagi katerih nam je že v znatni meri omogočena pravična medsebojna primerjava delovnih mest, ki bi naj služila za določanje tarifnih postavk. Razumljivo je, da se po teh kriterijih lahko ocenijo le delovna mesta, ne pa osebe in da pri ocenjevanju ne moremo imeti pred očmi osebe, temveč le delovno mesto. Zaradi praktične in čim bolj razumljive izvedbe teh načel moramo uporabljati enotna merila. To pomeni, da točkujemo sleherno delovno mesto po omenjenih kriterijih. Pri tem točkovanju bi lahko sodeloval vsak član kolektiva, ki so mu količikaj znani delovni pogoji v podjetju. Zaradi enostavnosti ter precejšnje točnosti takšnega načina ocenjevanja bo tudi onemogočena vsaka neobjektivnost vodstva podjetja in vsaka eventualna pritožba prizadetega se ne bo več presojala, temveč izračunala, ali je upravičena ali ne.

Ce bodo podjetja letos temeljito in vestno izvršila ocenjevanje delovnih mest, se bomo v glavnem izognili vsem tarifnim nepravilnostim in s tem pogostim sporom v podjetjih. Prepričan sem, da bodo tudi številni drugi okraji, če ne še letos, pa prihodnje leto, pristopili k takemu načinu določanja tarifnih postavk.

Največ nerazumevanja in negotovnosti povzroča letos pri sestavljanju tarifnih pravilnikov dejstvo, da vodstva podjetij niso jasno in na razumljiv način razložila svojim kolektivom, kako se ugotovi obseg plačnega fonda za posamezno podjetje. Vse bolj pogosto se pojavljajo primerjave tarifnih postavk iz lanskega tarifnega pravilnika z letošnjimi. Dejstvo je namreč, da lani ni bilo potrebno vskladiti tarifnih postavk v tarifnem pravilniku z odobrenim obračunskim plačnim fondom. Navadno so bile tarifne postavke lani ponekod tudi za 15 do 20 odstotkov višje, kot pa je to dovoljeval obračunski plačni fond. Podjetja so v takih primerih izplačevala zaslužke deloma iz obračunskih plač, deloma pa iz ostanka dobička.

Tudi preseganje norm so podjetja v lanskem plačnem sistemu izplačevala iz dela dobička za plače. Zato je bila tudi delitev plač iz dobička na videz manjša,

V svojem poročilu je tov. Lubej uvodoma omenil, da predvideva zvezni in republiški družbeni načrt za letošnje leto več sredstev za kmetijsko proizvodnjo. Po letošnjem zveznem družbenem načrtu bo kmetijstvo sprejelo okoli 45 milijard dinarjev ter se bo zaradi tega povečala vrednost kmetijske proizvodnje za okoli pet odstotkov. Regres za gnojila, zaščitna sredstva in kmetijske stroje se bo povečal od lanskega leta za 13,6 milijard din v letošnjem letu. Načrt predvideva še enkrat večjo uporabo umetnih gnojil ter investicijske kredite iz zveznega kreditnega sklada za kmetijstvo. Tudi pri republiki in okraju bo ustanovljen sklad za pospeševanje kmetijstva, zlasti za povečano proizvodnjo semenskega, drevesnega in trsnega materiala, za na-

Organizacije SZDL v Celju se zavedajo svojih političnih nalog

V ponedeljek je bila pri Mesnem odboru SZDL Celje konferenca, na katero so bili povabljeni predsedniki, sekretarji in blaginiki osnovnih organizacij SZDL.

Iz poročil, ki so jih podali predsedniki ali sekretarji posameznih organizacij, je bilo razvidno, da so sedanji odbori delavni ter se zavedajo svojih nalog. Povsod so že imeli več sej, na katerih so predvsem proučili stanje na svojem področju in sestavili načrte dela za prvo polletje.

Odbor osnovne organizacije I. četrti je imel doslej že tri seje in en koordinacijski sestanek z vodstvi ostalih političnih in družbenih organizacij na svojem terenu, organizirali so zdravstveno predavanje, sedaj pa pripravljajo sestanek članskih, na katerem se bodo na osnovi dosedanjih izkušenj in ugotovitev pomenili predvsem o vsebini in oblikah politične ter ostale dejavnosti.

Odbor II. četrti je sestavil več komisij, in sicer žensko, pionirsko in socialno, ki že uspešno delujejo. Tudi neaktivnost nekaterih prebivalcev terena, si so seveda tudi člani SZDL, jim dela preglavice.

Odbor osnovne organizacije IV. četrti ima v načrtu tri predavanja o temah, ki člansko trenutno najbolj zanimajo. Žene v tej organizaciji pa si žele gospodinskih lekcij. Interesent je okoli 100, vendar zaenkrat še obstoječi tečajji ne morejo sprejeti več obiskovalcev. Nedvomno bo tu moralo po-

na videz večje pa so bile tarifne postavke.

Letos ostane obračunski plačni fond za enak obseg proizvodnje isti kot lani, v kolikor okraj ne dovoli 5-odstotnega povečanja. Plače iz rednega plačnega fonda bodo torej ob doseganju norm enake kot lani, večje pa bodo v primeru, če bo okraj dovolil 5-odstotno povečanje. Tudi znesek dobička, ki bo ostal podjetju za plače, bo približno enak lanskemu. Prednost letošnjega plačilnega sistema je v tem, da se bo preseganje norm in akordov izplačevalo v breme proizvodnih stroškov in ne iz dobička. Če bo torej neko podjetje letos prekoračevalo v povprečju norme za 10 odstotkov in če mu bo odobreno 5-odstotno povečanje plačnega fonda, potem bo v primeru z lanskim letom izplačalo 15 odstotkov več plačnega fonda kot pa lani. Napačna pa so taka tolmačenja, da se plačni fond letos avtomatično povečuje za kateri koli odstotek. Vsako zvišanje obsega plačnega fonda mora biti torej rezultat boljšega in uspešnejšega dela.

V naših podjetjih opravljajo prav te dni odgovorno delo — sestavljanje tarifnih pravilnikov. Sindikalne podružnice in vodstva podjetij bodo pogrešila, če v času sestavljanja tarifnih pravilnikov ne bodo seznanjala svojih kolektivov z načrti, ki jih želi uveljaviti okraj na svojem področju predvsem zato, da težišče odločanja o plačilnih odnosih prestavi v podjetja, kjer je edino možno te odnose pravilno določiti.

J. R.

S SEJE OLO CELJE

Kmetijske zadruge so najprimernejša oblika za razvoj kmetijstva

Pretekli petek je bila pod predsedstvom predsednika OLO Celje tov. Rika Jermana IX. seja okrajnega zbora in zbora proizvajalcev OLO Celje. Poleg odbornikov obeh zborov so seji prisostvovali številni republiški in zvezni poslanci, med njimi tudi član zveznega izvršnega sveta tov. FRANC LESKOŠEK in tov. MICA MARINKOVA-SLANDROVA.

Tolrat so največ časa posvetili problemom kmetijstva v zvezi z združništvom in perspektivami razvoja kmetijstva v letošnjem letu. Obširno poročilo o tem je imel predsednik Okrajne zadrzne zveze v Celju tov. FRANC LUBEJ, nakar so odborniki v razpravi nakazali še nekaj problemov iz kmetijstva, ki bi jih bilo treba tudi rešiti.

Na seji so obravnavali tudi davčne probleme v zvezi z odmero in realizacijo davkov. Poročal je šef uprave za dohodke tov. MARTIN DELAKORDA. Na kraju so na predlog komisije za pravne predpise in organizacijska vprašanja sprejeli nekaj važnih odločkov in odločb.

VEČ ZA KMETIJSTVO

tijske stroje se bo povečal od lanskega leta za 13,6 milijard din v letošnjem letu. Načrt predvideva še enkrat večjo uporabo umetnih gnojil ter investicijske kredite iz zveznega kreditnega sklada za kmetijstvo. Tudi pri republiki in okraju bo ustanovljen sklad za pospeševanje kmetijstva, zlasti za povečano proizvodnjo semenskega, drevesnega in trsnega materiala, za na-

bavo plemenske živine in razvoj živinoreje. Okrajni sklad za pospeševanje kmetijstva bo vseboval 15 % dopolnilne dohodnine kmetov. Družbene obveznosti kmetijskih posestev so letos znatno manjše, saj načrt ne predvideva več obresti na osnovna sredstva, obresti na obratna sredstva pa so znižane na 2 %. Izboljšati bo treba tudi odkupno organizacijo, zato naj bi odkup kmetijskih pridelkov vsaj v Sloveniji prevzele kmetijske zadruge, kjer so več ali manj že dani pogoji za to.

ZADRUGE BODO MORALE KREPKEJE ZAGRABITI ZA DELO

Po svoji sposobnosti in vlogi v organizaciji kmetijstva, je tov. Lubej, ko je obravnaval probleme združništva, razvrstil kmetijske zadruge v okraju v tri skupine. V prvo skupino je uvrstil najslabše zadruge, ki se še vedno bavijo samo s prodajo potrošnega blaga. Takih zadrug, ki se ukvarjajo izključno s trgovino, je v okraju 12 ali 18 %. V drugo skupino je uvrstil zadruge, ki se poleg potrošniške trgovine ukvarjajo tudi z odkupi in oskrbo kmetovalcev z reprodukcijskim materialom. Te zadruge imajo sicer pospeševalne odseke, vendar njihova slaba notranja organizacija ne omogoča pospeševanja kmetijstva. Takih zadrug, v katerih pospeševalno-kmetijska služba še ni dovolj razvita, je v okraju 34 ali 50 %. V tretjo skupino je uvrstil tiste zadruge, ki v celoti izpolnjujejo naloge pri pospeševanju kmetijstva. To so zadruge, v katerih so odseki za pospeševanje kmetijstva dobro organizirani in aktivni, in teh je v okraju 22 ali 32 %.

Vsekakor pa se je sedanja oblika zadrug pokazala kot najprimernejša za razvoj kmetijstva, saj je možno v okviru vsake zadruge organizirati kmetijsko pospeševalno službo in odkupe. Pokazalo se je, da bi bilo treba le nekaj manjših zadrug zaradi malega števila članstva ter premajhnega teritorialnega obsega združiti z močnejšimi, ker za samostojni obstoj nimajo ekonomske osnove.

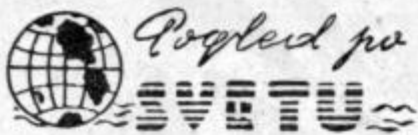
Okrajna zadrzna zveza z uspehom pomaga kmetij. Zadrugam in je svoje prizadevanje usmerila v glavnem na tri glavna področja, in sicer v kmetijsko pospeševalno službo, v inštruktažno službo in podjetniško dejavnost.

STANJE ŽIVINOREJE SE ZBOLJUJE — DOBRE KRME SE VEDNO PRIMANJKUJE

Letošnji popis živine kaže, da se je stanje živine v odnosu na leto 1953 pri goveji živini povečalo za 10 %, pri konjih zmanjšalo za 10 %, pri svinjah povečalo za 5 %, pri ovcah znižalo za 15 %, pri perutnini pa zvišalo za 13 %. Stanje bi bilo še boljše, če bi bilo dovolj dobre krme. Proizvodnja krme pa je zaenkrat še razmeroma zelo nizka, zemljišča so večji del kisa in krma slaba. Hmeljarski inštitut v Zalcu je že predlagal, da bi hkrati z večjo uporabo umetnih gnojil nujno morali pristopiti tudi k kalcifikaciji zemljišč. V okraju je več nahajališč apna kot v Kozjem, Ločah, Zrečah, Nazarju in Frankolovem ter je dovolj pogojev za ceneno gnojenje kisljih zemljišč. Tudi proizvodnja krmskih rastlin je premalo razvita, saj zavzamejo od vseh njivskih površin krmske rastline komaj 20 %. Polagoma bo treba misliti tudi na drenažiranje in male melioracije kakor tudi na umetne travnike. (Nadaljevanje na 2. strani.)

Zima se je naposled le usmiliła smučarjev. Toda kako dolgo? Odjuga in sonce vsak dan pobereta nekaj snega ...

Dogodki teko po staremu tiru. V Ameriki so potrdili za orožje Atlantskega pakta novih 19 milijonov dolarjev, največji del za raziskovanje. Ameriška superbomba je 2000 krat močnejša od tiste, ki je l. 1945 v Hirošimi pobila 160.000 ljudi. Zastopniki SZ so vprašali, če bi pristali na 5, 10 ali 20 eksplozij na leto. Molotov je v svojem zadnjem govoru dejal, da v bodoči vojni ne bo propadla civilizacija, marveč imperialistični družbeni sistem. SZ je za prihodnji proračun določila 6,5 milijarde dolarjev za atomsko orožje, 34 milijard rubljev. Evo, to je ozadje, pred katerim se na diplomatski pozornosti svet bori za mir!

Na Daljnem vzhodu se stvari ne sučejo tako, kot bi velevala zdrava pamet. Dulles je potrdil Cankarjevo grožnjo, da Kolumintangovi ne mislijo izprazniti otoka Macu in Kvemoj, čeprav leži na 3 milje vred kitajsko celino in nista bistveni oporišči za obrambo Formoze in Pescadorjev. Angležem to ni všeč, pa tudi ni marsikomu v ZDA, saj so l. 1943 v Kairu vse te otoke priznali za kitajsko lastnino. Vojaški veljaki ZDA še niso nehali sanjariti o preventivni vojni proti Kitajski. Zato je Nehru podvomil, če bo posredovanje Colombo držav dovolj učinkovito v tem vozu nasprotij. Ameriško stališče je absurdno in nevarno, toda kljub temu tam ni ljudi, ki bi ga sprejemili. Eisenhower molči, čeprav ga Angleži silijo k besedi. Varnostni svet ni naredil ničesar. Posredovalec Nehru pa se je prvič uradno zameril Moskvi, ker je izjavil, naj se pogovora o Formozi udeležijo tudi Cankarjevi.

Bera dogodkov je razmeroma velika: V Franciji je socialist Christian Pineau sestavil vlado iz socialistov, ki so prvič po 4 letih pristali na sodelovanje, iz ljudskih republikancev, radikalnih socialistov in še nekaterih stranic. Mendès-France je bil povabljen v vlado, pa je ponudbo odklonil in na ta način olajšal položaj Pineauju. Pineaujev program je bil v bistvu Mendèsov, kar zadeva Indokino, Tunis, Maroko in Alžir, pa tudi gospodarstvo socialne reforme, glede solstva pa naj bi ostalo vse pri starem. Solstvo vprašanje je namreč v Franciji zelo kočljivo in je zaradi njega po vojni padlo že mnogo francoskih vlad. Glede ZEZ Pineau ne bi pomenil ničesar novega, saj je bil eden od vnetih pristašev EOS. Toda za Pinayem in Pflimlinom tudi Pineau ni šel skozi šivankino uho francoske skupščine. Zdaj je na vrsti nov mandat. — Italijanska predstavnika Scelba in Martino sta šla v London utrjevati ZEZ. Doma so speljali gnil kompromis Segnjev agrarne reforme, ki ne bo zadovoljil veleposestnikov niti agrarnih interesov. 16. februarja pa se je v Ljubljani sestala italijansko-jugoslovanska komisija za razmejevanje med obema državama v smislu pariške mirovne pogodbe in londonskega sporazuma o tržaškem vprašanju. — Švicarska vlada je imela 4 izredne seje na en sam dan zaradi napada romunskih fašistov na romunsko poslaništvo v Bernu. Romun-

Celje bo veličastno proslavilo 10. obletnico osvoboditve

Priprave na počastitev 10. obletnice osvoboditve so v Celju v polnem teku. Pretekli teden je Mesini odbor SZDL sklical koordinacijski sestanek številnih organizacij in društev, ki delujejo na področju mesta Celja.

Na sestanku so predvsem razpravljali o praznovanju 10. obletnice osvoboditve lugoslavije. Prireditve ne bodo le v mesecu maju, ampak bodo nekačre že aprila, druge pa se bodo vršile vse do julija, nekatere pa še kasneje. Tako bo Celje proslavljalo obletnico osvoboditve pravzaprav vse leto.

Razumljivo je, da bodo še posebej izstopale proslave najvažnejših dni naše zgodovine, kot so 27. april — dan ustanovitve OF, 5. maj — dan ustanovitve prve slovenske vlade, 15. maj — dan osvoboditve, 25. maj — rojstni dan maršala Ti'a, občinski praznik in 22. julij — dan vstaje slovenskega naroda.

Odbor Zveze vojaških vojni invalidov bo v času od 17. do 24. aprila izvedel invalidski teden z večimi kulturnimi nastopi ter športnimi tekmovanji invalidov iz vse republike. Nastopil bo tudi slovenski invalidski pevski zbor.

Okrajni odbor Ljudske prosvete pripravljala v maju ali juniju velik okrajni kulturni festival, ki bo združen z zletom ljudskoprosvetnih delavcev. Delavsko-prosvetna družba »Svoboda« s celjskega področja bodo v času od 17. do 22. julija izvedla revijo svoje dejavnosti. Poleg počastitve 10. obletnice osvoboditve, bodo družva istočasno proslavljala tudi 20. obletnico zleta »Svoboda« v Celju. Ker nam je še sedaj v spominu uspel nastop DPD »Svoboda« v počastitvi kongresa »Svoboda«, ki je bil lani v Celju, smo prepričani, da bo tudi letošnje praznovanje »Svoboda« nudilo Celjanom izreden kulturni užitek.

Eno največjašnih prireditvev nam pripravlja celjsko Opleševalno in turistično društvo v času od 14. do 22. maja, ko imo v svojem programu izvedbo »Celjskega tedna«. V tem času bodo na sporedu kulturno-umetniški nastopi, kot n. pr.: nastop ljubljanske Opere in Slovenske filharmonije ter športne prireditve, katerih organizacijo bo prevzelo alleško društvo »Kladivar«.

Od prireditvev in nastopov, ki jih pripravljala odbor družva »Partizan«, bosta največjega pomena pokrajinski zlet »Partizana« v Celju 28. in 29. maja, na katerem bo nastopilo najmanj 5000 lelovadcev iz štirih slovenskih in dolenskih področij ter izvedba Tibove šlafe, ki bo letoš še posebej veličastna. Društvo »Partizan« v Celju bo pa hkrati razvil svoj društveni prapor ter odprlo novo lelovadišče za zgradbo II. osnovne šole v Kersnikovi ulici.

Nogometni klub »Kladivar« pripravljala v času od 17. do 22. julija velik mladinski nogometni turnir, športno društvo »Bečona« pa bo organiziralo v Celju velik zlet gradbenice ter športna tekmovanja.

Celjsko Planinsko društvo ima v programu izvedbo zbora planincev v Lo-

kovači je pa tudi nastop celjskih mladinskih pevskih zborov.

S tem se ni izčrpal program proslav in prireditve v počastitev 10. obletnice osvoboditve. Navedene so le važnejše, za katere so programi in termini že osvojeni. Ostale organizacije in društva bodo še do 1. marca sporočile svoje odločitve.

Iz tega kralkega pregleda je razvidna iniciativnost in dejavnost celjskih družbenih organizacij, ki nam zagotavljajo, da bo Celje kot vedno doslej, še posebno pa letos, največjašnje proslavljalo zgodovinske dni naše ljudske revolucije.

NESREČE NAJ NE BODO POVOD ZA POPLAH IN ALARMANTNE VESTI

Ljudje imajo neko neodpušljivo navado, ki prihaja do izraza ob raznih nesrečah, bodisi v gorah, v prometu in drugje. Da ne bom predolgovezen, naj govorijo primeri sami:

Spominjam se velike zrakovne prireditve v Levcu pred nekaj leti. Trije športni padalci so skočili z velike višine in tekmovali v zadržanem skoku. Padalo se odpiralo šele tik nad zemljo. Nesreča je hotela, da se enemu padalo ni odprlo. Na tribuni so bile vse tri žene padalcev in na lastne oči sem videl ves ta obup in grozo na licih treh žen. Nobena ni vedela, katera je v tem trenutku postala vdova. Toda ta primer je samo v ilustracijo in nima z namenom mojega pisanja nobene druge zveze.

Lani se je v hribih ponesrečil Blažnikov Pavčič. Ljudem ni bilo dovolj, da je smrt tega mladega fanta prizadela dolgo vrsto sorodnikov, prijateljev in znancev, temveč so morali takoj dodajati še smrt drugega, da bi bila tragedija še večja. Kaj so pretrpeli starši in sorodniki tistih fantov, ki so bili z dejanskim ponesrečenjem v družbi, si lahko mislimo.

Isto napihovanje nesreče v gorah je našlo v Celju plodna tla tudi ob nesreči alpinista Kokošineka. Govornice so naglo zajele Celje, češ, Kokošinek je gotovo mrtev, za Cica (Cirila Debeljaka) se še ne ve, ker visi v stenah.

Je prišlo inicijativam takih nesrečanih trditvev na misel, da je Cic mož in oče malega otroka? Je primerno na račun duševnih bolečin drugega izmišljati in prenašati nepotrjene vesti samo zato, da vest iz vaših ust tem bolj porazno vpliva na človeka, ki mu pripovedujete. Nesreča je sama po sebi že preveč tragična. Tako širjenje vesti je odraz nekega sadiščenega veselja po razpihovanju.

Podobno je bilo ob železniški nesreči v Zidanem mostu. Ni bilo niti znano, če je sploh kdo ob žvrljenju, v Celju pa so že ugibali in potrjevali smrt tega ali onega.

V bodoče bi bilo treba z večjim človeškim občutkom sprejemati vesti o takih nesrečah, če je mogoče dajati upanje, ne pa iz olega samozadovoljstva, češ velika in grozna novica, govoriti več kot je resnica. Dolžnost vseh očividcev nesreč pa bi bila, temeljito, izvirno in popolnoma resnično obvestiti merodajne forumce o teži nesreče, še preden morejo jezičniki razgibati svojo, da ne rečem krvavo, domišljijo.

za polovanja, ki jih mora opraviti v zdravstvene svrhe po nalogu zdravnika.

Prevozniki stroški se plačajo po dejanskih stroških, po najnižji tarifi, za oskrbo pa so določene dnevne cene celodnevna pri celjskem zavodu je predvidena po 500 din za 16 urno odsotnost, je pa v mejah okraja in za krajše odsotnosti znižana.

DAJATVE OB SMRTI

Pogrebna je povračilo za pogrebne stroške in se izplača ob smrti zavarovanca ali njegovega družinskega člana, ki uživa pravice iz tega zakona. Pogrebno bo določil poseben predpis, začasno bo določena v višini 13.000 din za odrasle, za otroke je pa znižana.

Posmrtnina se pa izplača ob smrti zavarovanca družinskim članom, ki jih je zavarovanec do smrti preživljal, in sicer v višini enomesečnega nadomestila plače, s 100% osnovo.

OSTALE DOLOČBE

Naslednje poglavje zakona govori o sodelovanju zavodov pri preventivnem delu in so predvideli splošni zdravniški pregled oseb, ki prvič nastopajo delo,

(Nadaljevanje s 1. strani.)

Kmetijske zadruge so najprimernejša oblika za razvoj kmetilstva

V ŠMARSKEM OKOLIŠU SO DOSEGLI NAJBOLJŠO MLEČNOST

Mlečnost je še vedno razmeroma nizka, saj so dosegli najboljšo mlečnost v okraju v šmarskem živinorejskem okolišu, kjer znaša povprečno 2.700 l mleka na kravo. V okraju je podvrženo molzni kontroli okoli 2.500 krav. V Savinjski dolini, v okolici Zreč in Vitanja prevladuje največ sivo-rjava pasma. V obsoletski dolini se zanimajo za govedo simentalke pasme, drugod pa prevla-

duje pomurska pasma, katero pa zaradi degeneracije vse bolj in bolj opuščajo. V okraju primanjkuje dobrih plemenjakov, za čisto rejo pa bi potrebovali tudi večje število plemenskih telic in krav. Da bi čez nekaj let vzgojili čisto pasemsko svinjo, kajti stanje v svinjareji tudi ni najboljše, bo potrebno čim prej ustanoviti čim več vzrejnih središč plemenske žlahtne svinje.

V LOČAH USPEŠNO GOJIJO ŠTAJERSKO KOKOS

Največje uspehe v okraju so glede kokašereje dosegli v Ločah, kjer uspešno deluje perutninarstva selekcijska postaja za štajersko kokos. Zal pa je kapaciteta valilnic premajhna. Letno se v njej izvali le 40.000 piščancev, potrebovali bi pa valilnice za najmanj 300.000 piščancev letno. Zato bo z ozirom na potrebo nujno, da postajo v Ločah čim-

prej povečajo ter uredijo tudi podružnico v Vojniku za potrebe Savinjske doline in za okolico Celja ter Vojnika, saj interes za rejo čiste štajerske kokaši je povsod zelo velik. Lani je bilo v okraju ustanovljenih 65 rejških središč štajerske kokaši ter rejcem nabavljeno preko 10.000 piščancev in okoli 400 rodomniških petelinov.

V SEZONSKIH MESECIH BODO ODKUPILI 10.000 LIT. MLEKA DNEVNO

Ko je tov. Lubej poročal o odkupu mleka in živine, je poudaril, naj bi te odkupe prevzele kmetijske zadruge. Potrebnovali bi v okraju tudi enotno podjetje, ki bi odkupovalo živino za izvoz, za preskrbo mest in ostalih industrijskih središč v Sloveniji ter za predelavo in prodajo na drobno. Odkup mleka se iz dneva v dan izboljšuje in iz izgleda, da bodo zadruge v sezonskih mesecih odkupile dnevno tudi po 10.000 litrov mleka. Ker je zmogljivost seda-

nje mlekarne v Celju za tako količino mleka premajhna in ker so naprave v mlekarji že popolnoma iztrošene, bo treba čimprej zgraditi novo moderno mlekarno, ki bo odgovarjala današnjim potrebam in higienskimi pogojem. Toda stroški za gradnjo take mlekarne in 10 zbiralnic na terenu znašajo okoli 170 milijonov din. Visoka vsota, vendar tega peregaja vprašanja ne kaže zavlačevati v nedogled.

VINOGRADI IN SADOVNJAKI KLIČEJO PO OBNOVI

Vinogradništvo in sadjarstvo je zelo važna gospodarska panoga v okraju. V preteklih letih so mnogo okuženega drevesja odstranili, posekano je bilo okoli 80.000 neozdravljivih dreves. Stokovnjaki še vedno računajo da je po kaparju okuženega še vedno okoli 70 % sadnega drevesja, vendar se bo s preventivnimi ukrepi dalo še marsikaj popraviti. Lani je bilo zasajenih okoli 30 tisoč novih sadnih dreves. Sedanja drevesnica daje letno le 25.000 drevesc, zato bo potrebno misliti na novo dre-

vesnico. Obnovo sadjarstva in vinogradništva bo treba pospešiti, ker so te panoge kmetijstva ob dobri letini visoko donosne, saj daje 1 ha sadovnjaka letno 128.000 din kosmatega ali 70.000 din čistega dohodka. Vinogradi so tudi nujno potrebni obnove, saj je le-teh 80 % v zelo slabem stanju. Doslej je bilo v okraju od 1.800 ha vinogradov letno obnovljeno le 31 do 40 ha vinogradov. Nadaljnje zasajevanje hibridnih trt pa bo treba energično preprečiti.

SAVINJSKI HMELJARJI SO DOSEGLI LANI LEPE USPEHE

Lani je bilo v okraju 1.602 ha zasajenih s hmeljem. Čeprav je desetletno povprečje hektarskega donosa hmelja 917 kg, so lani savinjski hmeljarji dosegli povprečen hektarski donos 1.208 kg na ha. Zaradi dobre zaščitne službe ter zaradi povečanja števila hmeljskih sušilnic, kjer je možno pripraviti hmelj boljše kakovosti, se je tudi kvaliteta hmelja lani močno izboljšala. Proizvodnja prve vrste se je v primerjavi s predlanskim letom dvignila za 9 %, druge vrste pa celo s 17 %. V hmeljarstvu bo letos treba predvsem povečati zaščitno službo ter nadaljevati z gradnjo novih sušilnic.

V razpravi, ki je sledila poročilu, so odborniki nakazali še vrsto problemov v zvezi s kmetijstvom. Med njimi so bili kot najvažnejši, da je treba v Ločah zgraditi potrebne prostore za seminarje in za sprejem številnih ekskurzij, ki prihajajo na ogled perutninarstva selekcijske postaje; da je treba zaradi občutnega pomanjkanja hmeljev čim-

KATASTER BO TREBA ČIMPREJ UREDITI

Na dnevnem redu je bilo še poročilo šefa uprave za dohodke tov. Martina Delakorde. V živahni razpravi, ki je sledila, so najbolj prigovarjali neurejenosti katastra, zaradi česar so davčne odmere večkrat nepravilne, kar razburja davkoplačevalce, ker so obremenjeni za kulture, ki jih že zdavnaj ne goje. Hkrati pa ne plačujejo dovolj tisti, ki so med časom spremenili travnike v orno zemljo, v katastru pa je ostalo še staro stanje. Zaradi teh nesporazumov so uveljavili zahtevo, da naj se kataster čimprej pregleda in popravi. Ljudski odbor je v tej razpravi sprejel tudi sklep, da so vrtilčarji, ki imajo do 5 arov obdelovalne zemlje, oproščeni

vseh davčnih obveznosti. Ljudski odbor je tudi naročil davčni komisiji, naj upošteva škodljivost cinkarniškega plina na vsem območju, kamor sega.

Na koncu je okrajni ljudski odbor na predlog komisije za pravne predpise in organizacijska vprašanja sprejel več važnih odločb in odlokov, med njimi odlok o hišnem redu, odlok o ustanovitvi rajonske energetske inšpekcije za okraje Celje, Krško, Soštanj in Trbovlje s sedežem pri OLO Celje, odločbo o redni likvidaciji Strojenske pletilstva v Ratanski vasi ter prevzem poročila za letošnji investicijski kredit OZZ v Celju v znesku 29.325.000 din za zidavo mlekarne, ki je nujno potrebna.

mu mora izdati pismena odločba s pravnim poukom o pritožbi.

Posebej pa je opozoril na določila o povrnitvi škode in kaznih. Zavodi za socialno zavarovanje imajo pravico zahtevati povračilo za vse dajave zavarovanca, ki so po lastni krivdi povzročili boleznim (fantovskij pretepi, neupoštevane zdravniških naročil itd.). Če pa je bila bolezen, poškodba ali smrt zavarovanca povzročena s kaznivim dejanjem, ima zavod pravico zahtevati odškodnino od onega, ki je bil obsojen zaradi tega kaznivega dejanja. Kazniva je tudi vsaka kršitev od zdravnika predpisane bolniškega reda.

Predvidene so tudi težke kazni v denarju, če se ne izvedejo odredeni ukrepi za odstranitev vzrokov obolenja in nesreč pri delu, če se ne poskrbi za sanitelni material in naprave za pomoč in slično. Kazniva so končno tudi kol prekrški dejanja, ki omejujejo zavarovani osebi pravice, ki ji gredo iz tega zakona.

Vsekakor je v teh predpisih mnogo novega ter je nemogoče v kratkem opozoriti na vse, kar prinaša življenje in kar je v predpisih urejeno. Vendar so tu navedena le glavna načela, ki pomenijo razširitev zavarovančevih pravic, istočasno pa vzgojno vplivajo na one, ki hočejo širokogrudnost našega socialnega zavarovanja izkoristiti.

H. A.

Desetletnico narodne osvoboditve bomo počastili tudi s tem, da podvojimo število članstva PREŠERNOVE DRUŽBE!

ski begunci so se z orožjem v roki postalili važnih dokumentov. — Nemčija stoji še vedno v znamenju gibanja za in proti oborožitvi. Adenauer je odklonil predavanje nemškega atomskega strokovnjaka Heisterberga, da bi nemška javnost iz njegovih ust ne slišala, kaj Nemčija čaka v primeru atomskega spopada, saj bi prva občutila nuklearno orožje. — Avstrija je sprožila novo akcijo, da bi se končno spet nekaj zganilo glede njene državne pogodbe. Zdaj je na delu v Moskvi, toda čas ni ravno ugoden. Pritožujejo se, da se SZ vrtka v notranje zadeve Avstrije, da je v zadnjem času zaplenila celo Arbeiterzeitung, ker si je privoščila karikature ob Malenkovičevem padcu. — Med tem ko je v Firencah župan La Pira livarno izročil delavcem in so delavci tovarno zastražili, nemška vlada toži KP Zahodne Nemčije kot stranko, ki je nevarna demokraciji.

In po sosednih kontinentih: V Južni Afriki ustanavljajo črna ghetta, rasna diskriminacija torej cvete. — Sovjetski diplomat Dominicki je Hatojami sporočil, da je SZ pripravljena normalizirati odnose z Japonsko. Kraj pogajanj izbire Japonska, pravijo, da se bo postavila za svoje pravice do južnega Sahalina in Kurilov, medtem ko se ji zdi, da za otoka Habomaj in Sikotan sploh ne bo treba mešetariti. — Arabska liga je takorekoč razpadla. Najhuje je spor med Irakom in Egiptom. Irak gre pri tem tako daleč, da pleni egiptovske liste. Govori se o obrambnem paktu med Turčijo, Irakom, Iranom in Pakistanom. Pri tem Iran roti svoje partnerje, naj bi vse ostalo čimbolj na skrivaj, kajti s SZ ima od l. 1929 pakt, ki mu preprečuje kakršno koli vojaško zvezo, obrnjeno zoper SZ. Diskrekcija in pol — Sporna vprašanja med Indijo in Pakistanom groze postati spet aktualna, ker Indija ne vidi v pakistanski vladavini zadostnih jamstev.

Toda, upati je treba, da se bo vse kolikor toliko dobro izteklo, kajti »če bi človek ne upal, ne bi mogel delati, kakor je treba,« da uporabimo Nehrujeve besede. T. O.

garski dolini in ogled okoliških zgodovinskih spomenikov NOB.

Nadalje so v programu še prireditve kot na primer prvomajsko smučanje, ki ga pripravljala OSS Celje, tekmovanje modelarjev, kajakašev ter moloci-klišične dirke, ki jih bo izvedla organizacija Ljudske tehnike, strelska tekmovanja, ki jih organizira celjska strelska zveza, filatelisti bodo uredili filatelistično razstavo, SKUD »France Prešeren« pa bo istočasno proslavljala s kulturnimi nastopi tudi 60-letnico obstoja svojega pevskega zbora. Priča-

Novi predpisi o zdravstvenem zavarovanju

(Nadaljevanje in konec)

DAJATVE OB NOSECNOSTI IN PORODU

Če je bila zavarovanka neposredno pred porodom brez presledka 6 mesecev ali pa s presledkom 12 mesecev v zadnjih 2 letih zaposlena, ima v 90 dneh porodniškega dopusta pravico do polnega nadomestila za plačo. Poleg tega ima pravico do podpore za opremo otroka (v višini 8000 din, ki je za vse enaki) in končno do nadomestila plače v dobi 6 ozi. 8 mesecev po porodu, ko dela skrajšani delovni čas zaradi dojenja. Prav tako se porodnici v zdravstvenem zavodu (bolnišnici) ne znižuje nadomestilo plače. Pravica do podpore za opremo otroka ni vezana na delovno dobo. To pravico imajo tudi vse ženske — članice zavarovančeve družine, ki imajo pravico do zdravstvenega varstva. Zavarovanec pa mora imeti enako delovno dobo kot je predpisana za zavarovanko. Ni pa potrebno posebej poudarjati, da imajo seveda tudi pravico do zdravstvenih storitev v zvezi s porodom.

POTNI STROŠKI

Zavarovanec ima pravico do povračila potnih stroškov (prevoz in oskrba)

Roš-Terčak:

Ob 11. obletnici Kajuhove smrti

(Odlomki iz scenarija Stirinajsta)

Večeri se, hiše tonejo v mraku. Na travniku za vasjo Vivodino na Hrvaškem so borci zbrani v več skupinah ob ognjiščih, nad katerimi vise kotli, ob njih so kuharji. Borci so živahni, se pogovarjajo, včasih kdo pogleda v kotel. Skupina borcev pri ognju prepeva: Dekle, dekle, delaj pušlec. Pri večjem ognju sede člani kulturne skupine divizije. Pesnik Kajuh z drobnim zvezkom v roki, dirigent in komponist Stirinajstendarne divizije Marolt-Spik, kipar Belač-Weis, Marta Pavlinova-Brina, Vera Hreščakova in župnik Lampret. K njim pristopi harmonikar Janez in zaigra: Gremo na Stajersko, spočetka glasno, nato vse tiše.

Kajuh sedi in vse bolj zamišljeno zre v ogenj. K njemu pristopi Lampret, ga prime za ramo in vpraša: »Tovariš Kajuh, kaj misliš ali pojdemo zares domov na Stajersko? Kajuh ga molče gleda. Lampret: »Ali imaš kak lep verz v glavi?«

Kajuh strese z glavo: »Same misli so mi v glavi. Iz njih bo nemara še tudi kdaj kak verz o domovini, Stajerski, o materi, o dekletu.«

Lampret poje: »Gremo na Stajersko, gledat kaj delajo...«

Harmonikar Janez: »Kako nas bo Stajerska sprejela?«

Kajuh zamišljeno: »Uboga moja Stajerska! Tri leta bodo spomladi minila, odkar jo Hitlerjev škorenj tlačil do krvi. Stajerska nas kliče...« Kajuh počasi vstane, ves je ožarjen od ognja. Vsi se tiho okrenejo vanj.

Marta: »Kajuh, pripoveduj nam o Stajerski tako, kakor to samo Ti znaš!«

Kajuh: »Tri leta že trpe naši ljudje na Stajerskem, ker ljubijo svojo lepo slovensko zemljo, ker ljubijo svobodo. Prišel je šesti april... Med Kajuhovim pripovedovanjem pristopajo še drugi borci, da poslušajo.

Kajuh pripoveduje o Stajerski...

Kajuh, zvrzan, ožarjen z ognjem, z bridkostjo v obrazu, je nehal pripovedovati. Vsi okrog njega so še zavzeti po njegovem pripovedovanju.

Kajuh nekajkrat pogleda v zvezek, ki ga ima v rokah, medtem ko recitira svojo pesem V slovenskih vaseh...

Vsak večer z mrtvaškim prtom, hiše — okostnjake mrak pregrinja...

Lampret: »Hvala Ti, Kajuh! Zdaj čutimo, kako nas kliče uboga Stajerska zemlja.«

Ognji ugašajo, poltiho igra harmonika, nekateri borci počasi odhajajo od skupine, prikaže se včasih kak stražar. V ospredju se prikaže Kajuh sam. Zamišljen sedi pri ugašajočem ognju, skloni se globoko, kakor bi hotel zaspati. V sanjah vidi: Na Stajerskem je pomlad: Savinjske planine žare v soncu, Pohorje se odeva v mlado zelenje, Soštanj, domača hiša... Okno se odpre. Na njem Kajuhova mati, naslonjena med lončnice otožno zre v daljavo, kakor da posluša sinov glas...

Na travniku je ugasnil zadnji ogenj, le žerjavica še žari. Okoli ognja spe borci, mimo stopa stražar, Kajuh se v spanju smehlja.

✱

Mesto Cezma na Hrvaškem osvobojenem ozemlju. S hiš vise hrvatske zastave s peterokrako zvezdo. Ulice so polne ljudstva, ki pozdravlja partizane. Strumno korakajo kolone divizije po ulicah. Na trgu igra mestna godba. Zvečer je v veliki kinodvorani miting. Dvorana je polna ljudstva in partizanov. Na odru je pevski zbor divizije. Dirigira Marolt-Spik. Pojo himno XIV. divizije:

V borbo štirinajsta v juriš, naj se razlega prek sveta...

Nato recitira Kajuh svojo pesem: Milijon, samo milijon nas je... Ob koncu mu ljudstvo navdušeno ploska. Kajuh se smehlja...

✱

V noči od 6. februarja 1944 si je XIV. divizija odprla pot preko reke Sotle na meji med Hrvaško in Slovenijo.

Od poti izmučene brigade tiho korakajo čez most narejen čez Sotlo. Med njimi se vidijo: komandant Rudi, Vasia, Efenko, Mišica in ostali. V sredini kolone je komora težko obložena z mitraljezi, bacačem in strelivom. Med njimi skupina kulturnikov. Kajuh pred mostom za hip obstane, nasmejan vzdihne: »Tu je Stajerska, tovariši! Stopamo na slovensko zemljo. Pozdravljena, uboga rodna zemlja«. Slede kolone borcev.

Dani se, jutro v Dramljah, vidijo se še zvezde. Kolone zasedajo vas. Sliši se nekaj posameznih strelcev. Na pol oblečeni vaščani stopajo iz hiš in pozdravljajo. Do kolon prihiti kurir Ludvik: »Tovariši, švabska posadka se je predala. V širokem loku se vsipljejo borci v vas. Kolona poje: »Čez goré, polja, po svetu nam doni, Slovenija ju naška svobodna bodeš ti...« Vidijo se kulturniki: Kajuh, Brina, Vera in Janez, ki nateguje harmoniko. Pred njo hišo stoji postrojena nemška ujeta posadka.

Velika kmečka soba. Borci sede v sobi po klopek, stoli in po tleh. Jedo in pijejo. Streže jim priletna gospodinja z mlado in nasmejan hčerjo. S stropa visi goreča petrolejka. Gospodar sedi med borci, se pogovarja z njimi in jim nataka v čutare vina. Harmonikar

Janez s polnimi usti igra na harmoniko mehke melodije. Vsi so dobre volje. Med njimi so tudi Spik, Belač, Brina in Vera.

Kajuh sam sedi v kotu sobe tik okna, kad cigareto in grize svinčnik, pri tem zamišljen od časa do časa kdaj zapiše nekaj verzov v droben zvezek. Zunaj se že dani, vidijo se še zadnje zvezde.

✱

Privid ječe. V poltemni sobi ječe sloni mlado dekle in naslanja čelo na križ rešetke. Po sobi leži po tleh več deklet in žen, tesno stlačenih. Zunaj se dani, vidijo se še zvezde.

Dekle se obrne od okna, zasije ji obraz, na katerem so vidni sledovi udarcev, trpeč a odločen. Nasmehne se

z žarečimi očmi v daljavo in dahne: »Kajuh! Kako si spal to noč, ubogi?« Sklone glavo.

✱

Velika kmečka soba. Kajuh še piše zamišljen. Čuje se Janezova harmonika rahlo, mehko. Zasliši se recitacija Kajuhove pesmi:

Vsako noč, predraga, fant tvoj v drugi hiši spi... V sleherni od teh noči, se po nebesu ozri. Tamkaj, ko da svod gori, zvezda rdeča kakor kri, v znamenje teh dni blesti, tam se bodo srečale najine oči.

✱

Majhna kmečka soba na sedlu pod Graško goro. Jutro je. Na mizi je nekaj kruha in vrč pijače. Ob mizi počivajo komandant bataljona Ronko, njegov namestnik Janko, Belač, Janez in drugi. Nekateri slone ob stenah, sede na postelji in po tleh. Sredi vseh, ob mizi sedi Kajuh. Je neobrit, oslabele, v vročici mu gore oči in lica.

Janko položi Kajuhu roko na čelo: »Kakor v ognju goriš, Kajuh! Vročino imaš!«

Kajuh: »Da, toplo mi je. To je od tega, ker čutim, da sem nočoj blizu svojega doma. Dve uri od tod je Soštanj, tam je moja mati. Prav zdajle misli name, če je še živa. In tu blizu je dom mojega dekleta. Svabi so jo vrgli v temnico. Morda je že padla pred puško... In jaz sem sanjal...«

Vsi zro v Kajuha, ki v vročici govori sunkoma, vznešeno:

»Dekle, čeprav tako je, kot bi sonce zamrznilo, čeprav so živi nam izogleneli in mi srce je otrpnilo, te ljubim bolj kot bi te mogel še ljubiti kdaj, zato ti pojem pesem o ljubezni zdaj, ko moral bi na alas rjoveti in penasto ko žival besniti...«

Kajuh sklone glavo na mizo. Belač se ga oklene in mu govori: »Vse bo še lepo in dobro, Kajuh! Pride pomlad, pride svoboda. In mi bomo vsi svobodni, vzravnani ljudje. Na delo pojdemo za novo srečo našega ljudstva!«

Ronko: »Za boljšo srečo se borimo in dajemo žrtve, tovariši! Zato moramo ostati močni!«

Kajuh dvigne glavo ves prevzet: »Pomlad, svoboda! Ze vidim novi, srečni svet! Vidim veselo, svobodno slovensko ljudstvo! Vidim materin smehljaj, vidim moje dekle...« Zasliši se mehka godba... Privid pomladne pokrajine. Med belim cvetjem češnjavih vej, ki drhte v pomladnem soncu in vetru stoji Kajuh kot študent nasmejan ob dekletu...

Recitacija:

»Bosa poidiva, dekle, obsorej, Bosa pojdiva med bele cvetove, V krilo nalomiva češnjevi vej, da jih ponesesh na padlih grobove.«

✱

Borba na Graški gori. Položaj med drevjem. Med borci sta Kajuh in Belač. Puški držita pripravljene k strelu. Srečo gledata na majhno zasneženo jaso. Oba sta izmučena, neobrita. Govorita polglasno.

Kajuh: »Belač! Onkraj tega hriba je Soštanj! Tam me je mati rodila. Od tam sem kot dete gledal na to Graško goro...«

Belač: »Danes jo bo močila kri Stirinajste. Kako visoka je cena svobode!«

Kajuh: »Ali jo doživiva obo?«

Belač: »Doživeti svobodo, ali žrtvovati se za njo... kaj je lepše?«

Kajuh: »Mlada sva, zato jo hočeva doživeti...«

Divja divja borba. Pod poseko se vidi napadajoče Svabe. V hipu se Belač malo dvigne, zahrope, spusti puško in pade nazaj na zemljo. Prav do njega se splazi Kajuh, dvigne mu omahujočo glavo. Belač hrope v zadnjih vzdihih, oči so mu široko odprte.

Iz ozadja se priplazita bolničar Levko in bolničarka Olga ter ga s Kajuhovo pomočjo vlečeta s položaja v ozadje. Pri tem mu Kajuh poravnava lase, ga mrtvega poboža po čelu in zastoe: »Tovariš Belač! Krč ga davi v grlu.

✱

Večer. Vidi se Sv. Križ, pod njim Belc vode. Utrujene kolone divizije zasedajo posamezne hiše pod Belimi vodami. Skupina, v kateri je Kajuh z ostalimi kulturniki ter komandir Runo, dospe do Zlebnikove domačije in vstopi. Le Runo ostane pred hišo in razmešča pravkar došla stražarja okoli hiše.

V sobi z veliko pečko kulturniki s Kajuhom in drugimi borci, legajo po mizi, klopek in tleh izmučeni, nekateri prigrizujejo kruh. Kajuh si pripravlja ležišče na klopi in govori: »To noč se bomo lahko do kraja naspali. Svabov za nami ni, tudi ponoči jih ne bo. Jutri pa bomo stopili na našo koroško zemljo a brez Belača, ki si je tega tako želel.«

Burja zavija skozi noč. Stražar na oglu hiše ostro zavpije: »Stoji! Kdo je?« V odgovor se vsujejo rafali z več strani. Svabi odeti v bele plašče obkoljujejo hišo. Partizani prično streljati skozi okna iz hiše. Skozi zadnja hišna vrata je skočil mitraljezec Miha z mitraljezom na dvorišče za hišo. Na oglu hiše se sreča z belo oblečenim Nemcem. Ker nima časa za streljanje ga z mitraljezom kresne po glavi, da se zgrudi. Nato se umakne za vogal in začne streljati.

Kajuh leži pred do polovice priprtimi hišnimi vrati in strelja s puško iz veže. Vidi se, kako švabski mitraljez prelukne zaprti del hišnih vrat. V tem hipu Kajuh skloni glavo in izpusti puško. Pod njim se razlije mlaka krvi. Kri mu kaplja po bluzi na kamnita tla.

Od daleč se zasliši počasno klockotanje naše brede in divji kriki borcev, ki hite na pomoč napadenim. Nemci se jadrno umikajo. Od daleč se prikaže skupina jurišacev. Na čelu sta narodni heroj Luka in komandant divizije Vasia. Luka prispe prvi do hiše. Na dvorišču obstane in gleda okoli sebe. Zagleda nekaj borcev, ležečih v snegu in vpraša: »Smo vas rešili, ste vsi živi?«

Izza ogla pristopi komandir Runo ves blede in prepaden. Luka ga gleda vprašujoče. Runo stoji mirno pred njim in pokaze z roko proti vežnim vratom: »Kajuh!«

Na vežnem tlaku leži mrtvo telo pesnika Kajuha. Oči ima široko odprte, v obraz je voščeno blede. Ostra guba nad očmi mu je komaj opazna. V razmršenih laseh ima ometke zidu. Poleg njega je kapa, zraven še puška. Ob njem kleči Brina s solznimi očmi. Tu stoji še ostali preživeli kulturniki. Luka vpraša: »Kajuh?« Runo odgovori: »Da, Kajuh je sledil Belaču! Vsi stoji in slone z veliko žalostjo, zroči v Kajuhovo truplo...

✱

O delu marksističnega krožka na celjskem učiteljskišču

Celjski učiteljskiščniki smo nedavno na pobudo mladinskih organizacij ustanovili marksistični krožek. Na ustanovnem sestanku smo se posvetovali o temah, ki bi jih obravnavali. Sklenili smo, da bomo uvedli seminarski, razgovorni način dela, ker je le-ta najprikladnejši. Prav tako smo se tudi odločili, da bomo v okviru skupnih študijskih sestankov sproti spremljali pomembne politične dogodke doma in v svetu, seznanjali pa se bomo tudi z važnejšimi, notranje gospodarsko političnimi problemi.

Ta teden je imel krožek svoj prvi študijski sestanek. Mnogo zanimanja med poslušalci je vzbudilo predavanje tov. prof. Sege »O Indiji in Burmi«. Predvidena so še predavanja o nastanku in začetkih marksizma, o nastanku religij, o pravi in nepravi umetnosti, o filmu itd. Krožku bodo s predavanji pomagali domači profesorji, nekaj pa tudi starejši dijaki zavoda.

Sodeč po dobrih začetkih, bo krožek dobro uspeval ter vzgajal in izobraževal svoje člane v naprednem duhu.

C. S.

IŠČEMO RAČUNOVODJO

z večletno prakso in takojšnjim nastopom. Plača po uredbi.

Tovarna ovojnega papirja in lesna industrija Višnja vas

Upravni odbor

Sindikalne podružnice imajo letos močnejši in boljši vodstveni kader

Redni letni občni zbori sindikalnih podružnic na področju Okrajnega sindikalnega sveta Celje so zaključeni. Na celotnem področju OSS Celje ni niti ene sindikalne podružnice, ki ne bi pravočasno in v redu izvedla rednega letnega občnega zbora.

Letošnji občni zbori so bili skrbno pripravljeni, zato so imeli tudi veliko več uspeha in bo posledica teh, bolj izvedenih občnih zborov gotovo našla odraz v bodočem delu sindikalnih podružnic. Vendar samo boljše priprave ne bi dajale tako bogate vsebine letošnjih občnih zborov, če bi sindikalne podružnice v preteklem letu ne imele tudi obilo pomembnih delovnih uspehov. Na splošno so občni zbori v osnovnih organizacijah bili letos na mnogo boljši ravni kot prejšnja leta, čeprav tudi z letošnjimi še ne moremo biti popolnoma zadovoljni. Kljub temu je bila na letošnjih občnih zboreh ta pomankljivost, da so bile razprave še vedno nekoliko prešibke, zlasti pa tam, kjer bi člani sindikata lahko zelo veliko povedali.

Da članstvo sindikalnih podružnic in politična vodstva v podjetjih vedno bolj pojmujejo vlogo sindikalne organizacije, se je letos odrazilo v tem, da so bili v vodstva sindikalnih podružnic izvoljeni zares pretežno dobri in delavni člani. Tudi komunistov je letos v sindikalnih odborih več kot prejšnja leta. Seveda so sem in tja še podružnice, kjer so sindikalne funkcije prepustili ideološko slabšim članom, toda tem bo treba v letošnjem letu pomagati, da bodo svoje naloge vendarle v glavnem dobro izpolnjevali. Boljši kader v vodstvih sindikalnih podružnic pomeni tudi večjo aktivnost organizacije po najrazličnejših vprašanjih v podjetjih in na terenu. Ideološko bolj izobraženi člani bodo tudi politično delo in vzgojne metode v podružnicah bolj izpeljali. Od tega zavisi tudi boljša povezanost z ostalimi organi družbenega upravljanja v podjetju, hkrati pa boljše izbiro za predstavnike sindikalnih podružnic v krajevnih odborih sindikata, krajevnih sindikalnih svetih in končno tudi v okrajnih sindikalnih svetih.

Po zaključenih občnih zboreh v sindikalnih podružnicah se vrstijo občni zbori okraj. odborov posameznih strok in pa krajevnih sindikalnih svetov. Doslej so imeli občni zbori že: KOS gradbenih delavcev, OOS tekstilcev in okr. odbor kmetijskih delavcev. Od šestih

krajevnih sindikalnih svetov so redne letne občne zbere izvedli že v Laškem in v Slovenskih Konjicah. Tudi ti občni zbori so v primeru s prejšnjimi v preteklih letih bili mnogo boljši, saj so že osnovne sindikalne organizacije dale dosti bogatejše podatke o delovanju in uspehih v podružnicah. Krajevni sindikalni svet in okrajni odbori posameznih strok so bili v lanskem letu mnogo bolj povezani s sindikalnimi podružnicami v tovarnah in podjetjih. Tudi udeležba na teh občnih zboreh je bila zadovoljiva. Povprečno se je teh občnih zborov udeležilo okoli 97 % izvoljenih delegatov. Poročila so bila zelo izčrpana in široka. Predvsem je izstopala v razpravah skrb za delovnega človeka in za njegovo kulturno udejstvovanje. Delavsko prosvetna društva »Svobode« so na teh občnih zboreh bila predmet izčrpnih in koristnih razprav. Zlasti v Laškem in Zrečah so lahko ugotovili, da je »Svoboda« postala zelo množična kulturno umetniška organizacija, ki bistveno vpliva na kulturno in politično raven delovnih ljudi.

Ker bodo na bodočih področjih predvidenih komun ustanovljeni nekažni komunisti sindikalni sveti, ki bodo obdržali ime krajevnih sindikalnih svetov, se sedanji KSS že tesno povezujejo z vsemi ostalimi političnimi vodstvi in skušajo najti čim tesnejše sodelovanje v korist hitrejšega razvoja političnega, gospodarskega in kulturnega življenja v posameznih komunah. V Zreču so vključili člana IO KSS v časni komunisti komite in časni odbor SZDL žalske komun. Temu primeru bi morali slediti tudi ostali sedeži bodočih komun.

Na vseh področjih bodočih komun so že danes krajevni sindikalni sveti, razen v voljniški in kozjanski. Za voljniško komunjo je še vprašanje, če bo mogoče tam ustanoviti KSS, medtem ko kozjansko področje pri svojih 70 članih sindikalne podružnice še nima pogojev za samostojen sindikalni svet, zato bodo tamkajšnji člani sindikata začasno vezani naravnost na Okrajni sindikalni svet v Celju.

Po dobro izvršenih občnih zboreh osnovnih sindikalnih organizacij, krajevnih sindikalnih svetov in okrajnih odborov posameznih strok bo v drugi polovici marca redni letni občni zbor Okrajnega sindikalnega sveta, ki bo letos lahko mnogo bogatejši in bo sprejel vrsto koristnih sklepov za bodoče delo na področju celjskega okraja.

V Podsredi je končno spregovorilo ljudstvo in se odločilo za kozjansko komunjo

Pred nekaj tedni smo v našem listu že poročali, da so se prebivalci Podsrede odločili pridružiti se kozjanski komun. Vendar pa prvi zbor volivcev ni prinesel zaključnih rezultatov, ker je krški okraj le vztrajal na dejstvu, da se Podsreda pridruži senovski komun. V teritorialnem pogledu pa Podsreda vsekakor gravitira na Kozje, pa tudi v gospodarskem pogledu spadajo kot v pretežni večini kmetije h kozjanski komun, ki bo izrazilo kmetijskega značaja. Niti s strani celjskega okraja, niti s strani bodoče kozjanske komun pa ni bilo nikakršne nezdruge propagande, ki bi dik'tirala Podsredčanom, kam naj se odločijo.

Ker — kot rečeno — prvi zbor volivcev v Podsredi ni prinesel zadovoljivih zaključkov (peščica domačinov si je le še skrbno prizadevala za krški okraj, odnosno za senovsko komunjo), so Podsredčani pretekli teden znova sklicali zbor volivcev. Navzočih je bilo 135 volivcev, od katerih je za Kozje glasovalo 98%, proti nihče — in prav tako ni padel tudi za senovsko komunjo niti en glas.

Nad tako odločitvijo in nad tako složenim sporazumom so bili zastopniki krškega okraja nemara nekoliko razočarani, pa so složne Podsredčane začeli snubiti nekako v teile obliki: »V Senovem bomo razpolagali z milijoni, medtem ko jih v Kozjem ne bo. Od kod vam bodo cesle, elektrika, vodo-vod, če ne boste šli k Senovem! V Kozjem hoče komunjo nekaj trgovcev

in gostilničarjev in je sploh še vprašanje če jo bodo dobili id. itd.

Med ta vabljiva pojasnjevanja so padli umestni in neumestni medklici in ljudstvo je zahtevalo glasovanje. V dvorani je bilo tako živahno, da je delovni predsednik le s težavo napravil red. Pojasnil je, da zaslopnik krškega okraja nima prav glede kozjanske revščine in milijonov na Senovem. Podal je primer Bosne, kako smo s skupnimi močmi pomagali graditi industrijo bralski republik in da naša socialistična domovina ne bo dopustila na eni strani revščino, na drugi pa izobilje. Končno je delovni predsednik poudaril, da je podsredsko ljudstvo to brezno premislilo ter se je iz gospodarskih in teritorialnih razlogov odločilo za to, da se priključi kozjanski komun.

Zaslopnik krškega okraja je Podsredčane še enkrat pozval, naj dobro premislijo, preden glasujejo. Predlagal je tudi, naj vsak posameznik pove vzrok, zakaj hoče h kozjanski komun. Delovni predsednik je ta predlog ovrgel iz razloga, ker bi se zborovanje preveč zavleklo, če bi od 135 volivcev vsakdo moral utemeljevati, zakaj želi v kozjansko komunjo. Pozval pa je navzoče, da ima vsak pravico javno povedati svoje mnenje. Res se je oglasilo nekaj diskutantov, ki so pojasnili svoja stališča in iz vse razprave je izzvenela ista težnja: hočemo k naši kmečki, kozjanski komun! Nekateri so primerjali oddaljenost — v Kozje pride najoddaljenejši občan v slabi uri, medtem ko bi v Senovo rabil tri ure. Volivce Božičnik je tudi iznesel, da sta Podsreda in Kozje gospodarsko približno enako močno občini, vendar je Kozje po osvoboditvi postavilo občinski dom, novo kinodvorano — ZK izvršno deluje v zadovoljstvo vseh potrošnikov in kmetov. Podsreda pa nima drugega kot razpadajočo podrtijo — občinski dom. Radi pa bi imeli predvsem tako kmetijsko zadrugo, kot jo ima Kozje, ki na vsak korak pomaga pri dvigu kmetijskega.

Po teh pripombah so izvedli volitve in Podsreda je v celoti glasovala za Kozje.

Končno se je oglasil k besedi še tov. Lojen iz Kozjega, ki je pojasnil, da se ni hotel prej priglasiti k besedi, dokler se z glasovanjem niso odločili za katerokoli komunjo. Poudaril je, da v Podsredi kol v Kozjem ni nihče vodil propagande za kozjansko komunjo, vendar ker so se v Podsredi sami tako 100 odstotno odločili, jih Kozjani z veseljem sprejmejo v svojo skupnost. »Tudi najrevnejši član nam bo dobrodošel, je zaključil, »kajti dolžnost in smoter komun v Kozjem bo, pomagati vsakomur.«

G. G.

Občnim odborom za zgled in v posnemanje

Okrajni odbor Ljudske prosvete za združena okraja Celje in Soštanj je te dni prejel zapisnik seje občinskega odbora SZDL na Ponikvi z dne 3. t. m. Iz zapisnika je razvidno, da je občinski ljudski odbor na Ponikvi dodelil tamšnjemu ljudskoprosvetnemu društvu »Oton Zupančič« znesek 230.000 din za popravilo njegove dvorane. Občinski odbor SZDL je brž formiral posebno komisijo za popravilo dvorane. Na čelu te komisije je predsednik ljudskoprosvetnega društva tov. Roje Avrelij, v njej pa sta tudi predsednik in tajnik občinskega odbora tov. Podgoršek in tov. Mašera, poleg še treh predstavnikov tamšnjega gospodarstva.

K temu menda ni potrebna druga pripomba kakor da velja ta primer odnosa do ljudskoprosvetne dejavnosti in ljudskoprosvetnega torišča staviti za zgled vsem drugim občinskim odborom.

G. G.

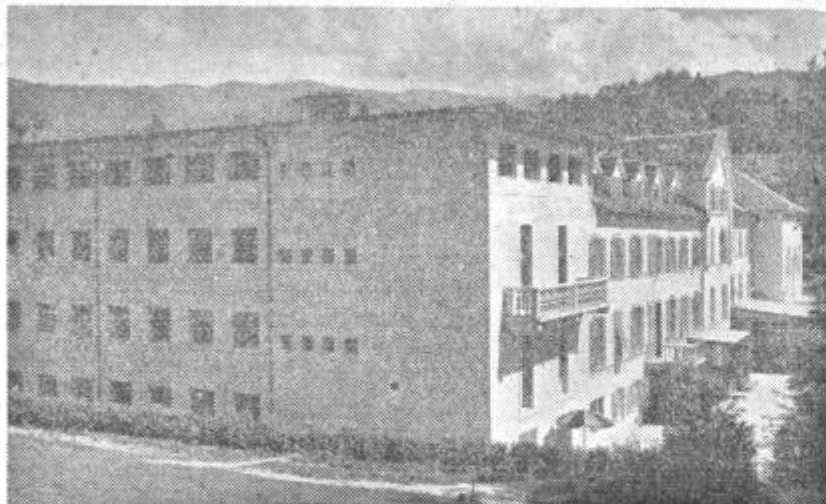
Praznovanje občinskega prasnika v Dobrni

Od leta 1955 praznujejo v Dobrni 16. februar kot občinski praznik, katerega z veliko vneto in pestrim sporedom prireja Občinska organizacija ZB z vsemi množičnimi organizacijami v kraju.

16. februar je dan, ko so borci XIV. proletarske udarne divizije »Borisa Kidriča« prebili z nadčloveškimi napori obroč na Lindeku ter se spustili po strmih stenah na cesto Vitanje—Celje, ki je bila vsa zasedena od elitne nemške vojske, dobro oborožena z vsemi vrstami avtomatičnega orožja, topovi in tanki. Naši borci, polni železne volje ter prepričani v zmago so se pognali v

lih borcev XIV. divizije na Brdcah žalna komemoracija. Tu so se pridružile patrulje iz Vitanja ter nadaljevale pot na Paški Kozjak. Spotoma so se borci oglašali pri mnogih hišah, katere so bile ob času narodnoosvobodilne borbe naklonjene partizanom. Borci so prinesli s seboj razna darila in spomine ter obdarovali z njimi prebivalstvo.

Po manevru je bil pri spomeniku padlih borcev XIV. divizije raport patrulj, govor sekretarja Občinske organizacije Zveze borcev iz Dobrne tov. Sešel Ivana. Sledile so pevske točke moškega zbora KUD »Kajuh« iz Dobrne. Po tej svečanosti je bil v šoli na Pa-

nemške kolone, katere so po težki in zagrizeni borbi premagali in si tako napravili prost prehod čez cesto.

Vse to se je odigralo v noči od 15. na 16. februar 1944. Ponovno so se borci pognali v hrib ter se borili za vsak meter zemlje. Najtežji pa je bil problem z ranjenci, ki so jih že dneve in dneve nosili s seboj. Na Brdcah so jih že zopet pričakali Nemci. Namesto počitka ter hrane so se pognali izmučeni in premraženi borci v nove boje ter si v jurišu izvojevali pot naprej — na Paški Kozjak. Ze enajsti dan je vodila divizija borbo za borbo. Po tridnevni borbi na Paškem Kozjaku je uspelo delu divizije prebiti se pri Smarjetu čez cesto Vitanje—Doliti na Pohorje. Glavnina z ranjenci pa je bila odrezana in prisiljena na umik nazaj na Paški Kozjak, preko Strmca na Visoko in po strminah v dolino v Paki. Zaradi rešitve divizije so bili prisiljeni vse ranjence pustiti pri kmetih. Kmetje niso mogli vseh ranjencev pravočasno skriti, ker so bili že Nemci pri njih. Zmetali so vse ranjence pred hiše ter jih neusmiljeno pobijali s puškinimi kopti.

In v spomin na te težke dni, ko je XIV. divizija v našem kraju zanečila baklo upora, se ob praznovanju občinskega prasnika Dobrna in ves okoliš spominja tistih herojev in borcev, ki so žrtvovali svoja življenja za dobrobit našega ljudstva.

Praznovanje se je začelo že 12. II., ko je igrala družina KUD »Kajuh« uprizorila A. Remca trojezanko »Volkodlak« ter jo ponovila naslednji dan.

Dne 14. II. je priredila Strelska družina v počastitev občinskega prasnika patrolni tek za prehodni pokal. Za ta tek je bilo prijavljenih devet patrolnih ekip ter je prvo mesto odnesla patrolna ekipa zdraviliškega sindikata. Istega dne zvečer je bil v kinodvorani predvajan partizanski film »Barba Zvanec«.

Dne 15. II. ob 7. uri (zjutraj) pa je bil odhod partizanskih patrulj na Brdce—Strmec in Paški Kozjak. Ob 10. uri istega dne je bila na grobovih 39 pad-

škem Kozjaku partizanski miting s kulturnim sporedom.

16. II. so patrulje obiskale še ostale partizanske grobove in domove bivših partizanov. Ob 18. uri zvečer je bil v Dobrni slavnostni sprejem patrulj pred šolo. Ob grmenju topičev in razsvetljavi raket je patrulja korakala v vas.

Doklej še gospodje? Z občnega zbora organizacije ZKS na II. četrti

V ponedeljek zvečer so imeli člani ZK terenske organizacije II. četrti — druga skupina — redni letni občni zbor. Kot gosta sta bili med njimi tudi sekretarka Mestnega komiteja ZKS Olga Vrabčič in članica MK ZKS Marica Frece. Občni zbor je bil zelo živahen in ploden.

Na tem mestu ne bi omenjali podrobnosti o uspehih ali neuspehih političnega dela te organizacije v minulemu letu, marveč nekatere značilnosti, ki jih drugod ni zaslediti. Od kar se je terenska organizacija II. četrti razdelila v dve skupini, bilo je leta 1953, je delo v drugi skupini precej napredovalo. Število članov se je povečalo, vendar ne na račun novospreganih. Na novo so sprejeli v svoje vrste samo tov. Mihelčičevo. Kar zadeva delo članov ZK v ostalih terenskih organizacijah, ne bi mogli trditi, da je bilo v minulemu letu uspešno. Komunisti so bolj poredkoma sodelovali na sestankih SZDL, kakor tudi v ostalih organizacijah. Se vedno manjka povezave v delu, kar se ne dvomno tudi odraža v delu terenskih organizacij. Spoznanje, da so terenske organizacije na II. četrti pred leti bolj delale, narekuje komunistom nove naloge, tako glede političnega dela z množicami, kot tudi glede lastnega ideološko-političnega izobraževanja. V zvezi s tem je tov. Vrabčičeva na občnem zboru med drugim dejala, da je II. skupina ZKS še vse preveč odmaknjena

Velik uspeh esperanta v Montevideu

Pred nedavnim je zasedala 8. generalna skupščina UNESCO v Montevideu, kjer so razpravljali tudi o vprašanju mednarodnega jezika esperanto. Generalna skupščina je 10. decembra sprejela resolucijo z naslednjo vsebino:

1. Beleži rezultate, dosežene s pomočjo esperanta na polju intelektualnih izmenjav za medsebojno zблиževanje narodov.

2. Ugotavlja, da ti rezultati odgovarjajo ciljem in idealom UNESCO.

3. Pooblašča generalnega sekretarja, da dalje zasleduje izkušnje, katere prinaša uporaba esperanta za vzgojo, znanost in kulturo in v tem cilju sodeluje z Mednarodnim esperantskim združenjem (UEA) v vseh zadevah, ki zanimajo obe organizaciji.

4. Ugotavlja, da je več držav članic izrazilo pripravljenost uvesti ali razširiti poučevanje esperanta v svojih šolah — osnovnih ali srednjih — in poziva te države članice, da obvestijo generalnega sekretarja o doseženih uspehih v tej smeri.

Poleg tega je bilo Mednarodno esperantsko združenje (UEA) sprejeto kot član UNESCO s posvetovalnim glasom.

S to resolucijo je prvič uradno priznana vzgojna, znanstvena in kulturna vrednost mednarodnega jezika esperanto.

Dejstvo, da je za resolucijo glasovalo 30 držav članic, predvsem malih in med njimi naša država in da je glasovalo proli 5 velikih držav in 17 se jih je vzdrževalo glasovanja, dokazuje dovolj jasno, da je problem mednarodnega jezika postal družbeni problem, katerega naj v bodoče ljudi mi posvetimo resno pozornost.

K. F.

Naša družina in mladina Naša mladina in njeni vzgojitelji

Ni čudno, če se okrog mladine suče toliko vprašanj, da jih ni konca ne kraja. Mladina že ne more umeti, čemu toliko razpravljanje o njej. Poslušaj, bere in razmišlja, nazadnje pa ubere tisto pot, ki ji jo nakazuje najbližje okolje. V svojih dvomih in smelih načrtih se zateka zdaj k staršem, zdaj k vzgojiteljem, zdaj k priložnostni družbi in povsod dobi različen odgovor. Zatorej ni čudno, če se v labirintu različnih mnenj ne znajde in še na visokih šolah ne doseže svoje uravnovešenosti. Sele po končanih študijah in šoli se znajde v družbi, ki ne more biti drugačna kakor samo socialistična. Zakaj tako pozno?

Vse njeno vzgajanje v socializem je še vse preveč deklarativno, pridigarstvo in premalo prepričevalno. Ali nismo krivi prav mi vzgojitelji, od staršev do poslednjega člana socialistične družbe preko vseh množičnih organizacij, da je ne znamo vključiti v sodobno dogajanje in jo prepričati k zavesti, da bo ona nekoč prevzela vso odgovornost za napredek in uspešen razvoj naše družbe.

S kakšnim ponosom so se mladinci in mladinke vračali iz delovnih in udarniških brigad, ki so bile ponos nove Jugoslavije in obudovanja vredne pojave v očeh tujih narodov. Razmere so se spremenile. Njeno pionirsko delo so prevzeli poklicni delavci. Mladina preživlja svoje dopuste in počitnice po

nekdanjem legendarnem načinu. Svoji poletni prosti čas preživlja v brezdelju in dolgočasu. Srečna je le tista mladina, ki se je mogla in znala vključiti v telovadne, športne, planinske, taboriške in počitniške organizacije, kjer se je zopet navzela kolektivnega duha, duha skupnosti in družbenega razvedrila.

Ali ni čudno, da večina teh organizacij ravno v počitniški dobi in dobi dopustov delavske mladine gre »na počitnice«? Krivico bi delali tistim organizacijam, ki znajo izrabiti priliko in jo vključujejo v svojo dejavnost prav v tem času. Druga je stvar zaupanja v mladinske voditelje. Po eni strani je teh še premalo, po drugi pa še nismo premagali zaprek, ki izvirajo iz zastarelih predsodkov. Ves mysticism in kar je še zastarele navlake bi lahko zasenčili s poštenim razvedrilom v naravi in v vsega zaupanja vrednih organizacijah. Vse to pa je brezuspešno ugotavljanje, dokler ne vzgojimo iz vrst mladine dobrih voditeljev za najrazličnejše panoge kulturnoprosvetne dejavnosti. Protipravno je mladini vsiljevati nekaj, kar je ne zadovoljuje in za kar se niti voditelji sami ne ogrevajo. Njeno mentorstvo bodi posredno in nevisljivo. Naša mladina je zdrava in se veseli vsakega množičnega poleta, če je dobro zasnovan in v rokah vzornih mladih in starejših voditeljev.

—k

Celjskim gimnazijam preti tretja izmena

Zasedba celjskih osnovnih šol je znana stvar. Natrpane so kakor škatice vžgalice. Učence in učitelje vsako leto prestavljamo tja, kjer se še najde kaka luknjica. V njih je živžav od jutra do večera. Pa vendar. Tem se že bliža malenkostna rešitev. Na Polulah že leze nova stavba — čeprav po polzevo — pod streho. Osnovne šole bodo lahko izpraznile vsaj kabinete.

Kako je neki na naših gimnazijah?

Po sedanjem stanju in številu učencev, ki bodo v jeseni vstopili po svoji obveznosti v I. razred gimnazije bo šel ta razred 9 oddelkov na I. gimnaziji in 7 oddelkov na II. gimnaziji. Vsaka od obeh gimnazij bo štela 30 oddelkov in nad 1000 dijakov. Ker je na prvi gimnaziji 17 učilnic, bo torej v njej 17 oddelkov in 14 popoldanskih oddelkov. Dve učilnici služita za zavetišče dijakom, ki se vozijo v šolo.

Druga gimnazija bo imela v svojih 18 učilnicah (16 razredov in dve predavalnici za prirodozpis in petje) 18 oddelkov in 12 popoldanskih oddelkov. Tudi tu imajo zavetišča, nimajo pa najpotrebnejših prostorov za ročno delo, mladinsko knjižnico, za mlečno kuhinjo itd.

Gimnaziji se širita po številu dijakov po 2 oddelka na leto. V treh letih bo torej vsaka izmed njih narasla na 36 oddelkov.

MESTNI ODBOR RK V CELJU uspešno izvršuje svoja dela

Da je nadvse važna naloga komisij za male asanacije, ki so v preteklem letu po vsej Sloveniji dosegle silen delovni razmah, kaže naslednja statistika: V Sloveniji je od 480 vodnjakov nekaj nad polovico bakteriološko neprimerenih, okrog 100 vodnjakov ima okuženo vodo, nad polovico javnih studečev je potrebna popravila, kakšnih 70 % kapnic na sploh ne kaže več popravljati in jih bo prej ali slej potrebno zamenjati z vodovodi. Baje sta v Sloveniji le dve tovarni, ki imata v redu čistilne naprave, stranišča ne ustrezajo higienskimi predpisom in le majhen odstotek celotnih kmečkih gospodarstev v Sloveniji ima urejeno gnojlišče.

Mestni odbor RK v Celju je v preteklem letu ob tesnem sodelovanju Mestne higijenske postaje posvetil malim asanacijam veliko pozornost. Popravili so 14 vodnjakov, zgradili 11 novih smetiščnih jam, 4 pa so popravili. Prav tako so zgradili 5 novih stranišč, 10 popravili, pri kanalizaciji na novo asanirali 106 m ter popravili 11 hišnih kanalizacij, 25 novih grezničnih jam, 42 pa popravili. Pri teh delih so pro-

stovoljci napravili 3251 delovnih ur. Interesantom so razdelili preko 17.000 kg cementa z regresom in je tako celotna vrednost objektov malih asanacij v mestu znašala 1 milijon 545.109 din.

S 1. aprilom bo RK znova pričel z malimi asanacijskimi deli, za kar imajo rezerviranega okrog 25.000 kg regresnega cementa, ki ga bo podjetje »Mavrica« brezplačno razpečevalo kot je to delalo doslej.

Ker pa so dodeljeni cement mnogi interesi izkoriščali v druge svrhe (nekateri so n. pr. dobili cement za popravilo greznice, pa so ga uporabili za balkon, drug primer je spet bil, da je lastnik cement prodal naprej), bo v tem letu zato ostrejša kontrola, v kakšne namene se bo uporabil regresni cement. Prav tako pa bo MO RK strogo kontroliral tudi tako imenovane »divje asanacije«, katere izvajajo brez vednosti komisije in nenačrtno. Zato poziva MO RK vse, ki hočejo v svrhu asanacije graditi, da se zglaste pri njih, kjer bodo dobili brezplačno strokovna navodila in načrte.

Z ureditvijo šolske kuhinje v šoli Loke pri Taboru so otroci pridobili na teži 3,5 kg v enem mesecu

Osnovno šolo Loke pri Taboru obiskujejo otroci iz raztresenih in oddaljenih naselij Črnege vrha in Sv. Miklavža. Pot v šolo se vleče čez gozdove in travnike. Otroci imajo po 3 ure hoda v šolo in domov. V šolo so prihajali ob nezadostnem zajtrku ali pa tudi brez njega. Včasih so komaj popoldne dobili prvo toplo hrano ob povratku iz šole. Zdravniški pregled je ugotovil, da je mnogo otrok podhranjenih.

Šolski upravitelj je razmišljal, kako bi izboljšal zdravstveno stanje učencev in s tem dvignil učne uspehe. Sklical je roditeljski sestanek in staršem prikazal težave otrok ter predlagal, da bi v šoli ustanovili šolsko kuhinjo, kjer bi otroci dnevno prejemali izdaten zajtrk in kosilo. Seveda bi morali k temu prispevati tudi starši. Skrb učitelja za dobrobit svojih otrok so starši toplo pozdravili. Ljudska oblast daje primeren prispevek, starši pa pošiljajo dnevno jajca, mleko, zelje, fižol, krompir, ob

kolinah krvavice, kri, meso in drugo. Šolsko kuhinjo vodi poseben odbor, v katerega so izvolili starše. Za delo v kuhinji je sestavljen poseben aktiv, ki združuje čez 30 mladih deklet s tega okoliša. Dnevno prihaja ena mladinka, ki pomaga kuhati. Tako pride vsaka na vrsto le enkrat mesečno. Dekleta opravljajo vse delo brezplačno, saj se pri tem tudi mnogo naučijo iz gospodinjstva in kuhanja. Levji delež pri tem pa nosi žena šolskega upravitelja tovarišica Cujnikova, ki sestavlja jedilnike in vodi vse delo. Jedilniki so zelo pestri in otroci dobivajo zdravo ter pravilno sestavljeno hrano. Kako potrebna in koristna je pravilna in zadostna hrana, nam kaže razvoj in napredek učencev, ki so v enem mesecu pridobili na teži od pol do 3,5 kg. Otroci so mnogo bolj živahni in učni uspehi boljši. Uspešno delovanje šolske kuhinje je plod širokega sodelovanja in polnega razumevanja staršev in šolskega vodstva.

P. A.

Kotiček za naše žene Limona - najdragocenejši sadež

Te dni so bile pri pulhlih trgovin z živili in sadijem precejšnje gneče in si moral čakati kar dober čas, da si prišel na vrsto. »Ali delijo belo moko, ali koruzni zдроб«, so se spraševali ljudje, ki so v svoji radovednosti še sami pomnoževali vrsto potrošnikov. Ah — limona so tu — po intervencijski ceni 180 din za kg! Seveda se spleča čakali, kar uvrstimo se v rep...

Gospodinjke, ki znajo ceniti ta dragoceni sad, so kupovale kar po kilogramih, druge pa spele samo po komadih, v upanju pač, da bo ta cena ostala. Nekateri pa si spele niso upale napraviti »zaloge«, ker limona ne počaka dolgo. Toda praktična gospodinja je le vedela izbrati to priliko in bo znala sok in olupke ohraniti za leto dni.

Ker bodo limone po intervencijskih cenah še prišle v Celje in ker so mnoge gospodinjice prvo priliko, da bi si jih nabavile zamudile, vam bom danes povedala več načinov, kako ohraniti limono dalj časa. Še prej pa se pomenujmo o vrednosti limone.

Limona vsebuje i med vsega sadja in zelenjave največ vitamina C. (O vrednosti tega vitamina smo pisali v zadnji številki). Ze nekoliko svežega limoninega soka nam nadomesti manjkajoči vitamin. Limonin sok, pomešan med vodo — limonada — prija vsakomur, predvsem pa še bolniku, ker osvaja organizem in pomirja živce. S toplo limonado zdravimo prehlad, z vodo razredčen sok razkužuje usta in

grlo, pospešuje počenje in preganja kataris, blagodejno vpliva na bolnike z žolčnimi in ledvičnimi kamni in lajša tudi revmatične bolečine v sklepih.

Bolehní otroci bodo ribje olje rajši in lažje nživali, če jim ga boste pomešali z žličko limonovega soka. Lahko pa jim daste tudi najprej ribje olje, takoj za tem pa žličko limonovega soka, ki bo masčobo in neprijeten okus takoj spravila iz ust.

Limono uporabljamo tudi v kozmetične namene. Mehko krpico namočimo v razredčen limonov sok ter na pol oče o poladamo na obraz, pri čemer se bodo gube zgladile in napela koža.

Z ostanki limone si podrgniete roke, če hočete imeči mehke in voline. Pri umivanju las primešajte zadnji vodi nekoliko limonovega soka, lasje bodo dobili lep sijaj in plavi lasje še izrazitejšo barvo.

Sok in lupino limone uporabljamo tudi pri kuhanju. S sokom okisavamo solate — predvsem bolnikom, ki ne prenesajo navednega kisa — dodajamo pa ga tudi raznim juhám in mesnim omakám. Dunajski zrezki bodo poseben okusni, če jih oškropimo nekoliko z limonovim sokom. Vlečeno testo se vam bo lepše vlečlo, če mu boste dodali žlico tega soka, kvašeno pa bo po limonovem soku bolje vzhajalo.

Ostanke limon s pridom uporabljamo kot čistilna sredstva, ko jih vžremo v vodo za pomivanje. Porcelan se bo

lepo svečil, s črne posode pa bomo s tako vodo lažje odstranili maščobo in saj. Tudi vodovodne črpalke in umivalne skledje lahko krasno očistimo z ostanki limone. Prav tako bo tudi aluminijasta posoda kot nova, če jo bomo odrgnili z ostanki limone.

Z vročim limoninim sokom odstranimo rjaste madeže iz tkanin, z mrzlim pa madeže od črnila in črnega vina.

Ker limon ne moremo vedno dobiti, rabimo pa jih vedno, jih bomo več kupile pač v takih prilikah, ko se cenejšje. Za to pa jih bomo goľovo želele ohraniti dalj časa sveže, ali pa jih tako prečelamo, da ne izgube svoje vrednosti. Sok in lupino si za daljšo dobo ohranimo takole: iztisnile bomo 16 litra sok, kar bo dalo približno pol litra soka. Tega prečedimo skozi platnen priček. Sok naj stoji 24 ur, potem pa ga odlijemo v steklenico, zamašimo, zapečatimo in shranimo v hladnem prostoru. Tako pridobljen sok se nam ohrani tudi 2 leti. Dodamo pa mu lahko tudi 30 dkg sladkorja in četli litra finega žganja ali ruma. Takšen sok bo dal čajú ali sladicám izvrsten okus.

O olupke pa shranimo tako, da olupimo limone (paži! moramo, da so olupki brez bele kože, ki greni, jih sesekljamo prav na drobno, narosimo v kozareček izmenoma eno plast olupkov, eno plast sladkorja, dobro zapremo in spravimo na suh prostor. Olupki bodo ostali sveži tudi leto dni.

Ob »HAMLETU« v Mestnem gledališču

(Ob reprizi 16. II. 1955.)

Največja dramska igra vseh časov na celjskem odru! Vedeli smo, da mora priti preizkušnja, vendar nismo mislili, da bo opravljena prav s Hamletom. Ob janskih velikih uspehih smo zapisali, da je ansambel zrel za taka dela, ob katerih so si naložili svoj umetniški kapital veliki odr, del celjske publike pa je že dalj časa čakal, da bi v našem gledališču začutil nekaj tistega čara in žara, ki je ožarjal gledališko tvornost nekega in ji dajal vedno znova njen prabiti pomen. Ta del publike je odklanjal enodnevne, pa tudi resne dramske dela, češ, kje je klasika, jedro vsakega repertoarja. Ne v zagovor, resnici na ljubo je treba povedati, da je celjska dramaturgija vsako sezono računala tudi s klasičnim delom repertoarja in ga tudi izvedla, povedati pa je tudi treba, da je ansambel počasi raste in da prva leta niti po kvantiteti niti po kvaliteti ni bil kos takim nalogom, kakršne je ta del publike želel videti izvršene. Prav zato smo v svojih poročilih ob raznih priložnostih govorili, da profesionalni teater je ali pa ni. Tu ni, ne more biti, ne sme biti polovicarstva. Gledališče je kompliciran organizem, njegova rast, njegov cvet in sad ne zavisi samo od dobre volje, priložnostnega navdušenja in morda še kakih osebnih apetitov. Če bi bilo celjsko gledališče šlo na veliko preizkušnjo brezgodaj, bi izgubilo tedaj mnogo več, kakor pa je zdaj pridobilo. Kajti ne vem, če je še kakda druga ustanova tako potrebna prodornih uspehov kakor prav gledališče. Toliko bolj je važno, da pride vse o pravem času na vrsto, kajti sicer se lahko zgodi, da igralci »zarjave«, kakor bi rekel Hamlet, preden zablišče v svoji pravi gloriiji.

V galeriji enega življenja, tudi če mu je usojen opek prostor, se lahko izvrši mnogo Hamletov. Prvi in včasih odločilni je tisti iz šole, o katerem je s spoštovanjem in nerodnim poveličevanjem govoril učitelj. Nato, na priliko, pridejo na scene igralske inkarnacije: Rogoz, Kralj, Jan... vse ode, rekel bi, v mistično navdušenje nad močjo, ki človeka v teatru prevzame in zanaša. Na to vse tisto, kar nastaja in raste v človeku ob literarnozgodovinskih, kulturnozgodovinskih in filozofskih esejih, ki razčlenjajo in spet integrirajo Hamletov karakter in osebnost ter poleg drugega še tisto, o čemer govori v Gledališkem listu H. Grün. Vse to pa ne prekrije potrebe po Shakespeareovem tekstu. Kjeroli ga beremo, je pred nami tisto, zaradi česar je Shakespeare največji poleg Balzaca in Tolstoj. Globoka, univerzalna človečnost, ki nas vabi, milka, priteguje, da se ji ne moremo upirati. Teater, ki z vsemi sredstvi, katera ima pri roki, to veličino, to »teatraliko« (ki pa je pravi teater, prv tak kakršnega terja Hamlet v pogovoru z igralci), oblikuje in predstavi, tak teater je naredil preizkušnjo.

In celjski teater jo je, in to temeljito. Režiser **Dino Radojevič** je potegnil ansambel za seboj in opravil v nekaj tednih chef d'oeuvre našega gledališča. Vrednost njegove režije ni samo v tistem, o čemer govori uvod v Gledališki list, v »eksperimentu« (kar pa se mi zdi neprimerna beseda, kajti preprčan sem, da niti režiser niti dramaturg niti inženir niso imeli namena s Hamletom eksperimentirati), marveč v natančni »izdelavi« slehernega detajla, še tako drobne poteze, ki pa je za harmoničen uspeh predstave prav tako važna kakor velike usode. Njegova zamisel Hamleta seve ne more iti do kraja, kajti tudi realizem in konvergenca se na odru konec koncev morata vsaj nekoliko stilizirati. Hamlet se kljub vsemu, kljub dramaturški prireditvi, krajšanju in vsem smotnim režijskim ukrepom, le ne more tako izgubiti v svoje dejanje, da bi na publiko popolnoma pozabil. Toda to tudi ni bil režiserjev namen. Da se je pri svoji zamisli držal prave mere, se kaže v tem, da je bil njegov Hamlet impresiven, da je »prišel«, kakor pravimo, tudi tiste, ki so bili nad njegovo koncepcijo presenečeni. Odpadle so tirade, zanosne govorice, vse tiste stvari, ki so se nam zdele neodpravljive in nenadomestljive, vse tiste nabrekli, ki jih je čislal elizabetinski parter in ki so se z večjo ali manjšo srečo in umetnostjo prirejale ohranile do časov, ko je realizem odpihal z odrca celo vrsto konvencionalnosti, ohranile tudi do današnjih časov. Režiser je to storil ob vodilu, ki ga je prav v Hamletu kot za vse čase veljavno napisal Shakespeare in ga je gledališki list pomenljivo ponatisnil kot motto celjski predstav. Ta zato ni nič manj slavila živo, opojno moč tragike, ni bila zato nič manj učinkovita in prevzemajoča. Scena arh. **Svete Jovanoviča** je s svojo simbolično resnobno dignila umetniški nivo predstave. Scenograf je odlično izbral globino našega odra in z njo nadomestil arhitekturo

Shakespeareovega, ki je s svojim prednjim odrom izpostavil igralce navskrižnemu ognju pogledov z obeh strani parterja in lož. Nič ne da, če si tendenci scene in režije v stilnem smislu nasprotujeta. Teatralna optika ima svoje zakone in Shakespeareov tekst, njegova dramatična moč je tolikšna, da nič ne pogrša realistične scene, ne glede na to, da je oder ne zmore in da je tudi za filmske možnosti pretrd oreh, kajti s časom in prostorom ravna Shakespeare kakor kak romanopisec. In včasih celo z dejanjem. Jovanovičeva scena je omogočila, da se je predstava odvila v dobrih treh urah s tremi odmori in je nedvomno tehten dosežek k scenografiji okoli shakespeareologije.

Teško je zdaj govoriti o posameznih igralcih ker so vsi skupaj podali vzgledno ansambelsko umetnost, enotno in ubrano brez velikih gest, bučnih prihodov in učinkovitih odhodov, skratka brez mnogih rekvizitov, ki bi jih bili posamezniki potegnili iz igralske zakladnice, če bi se ne bilo treba podrediti režiserjevi volji. Hamleta je igr. **Eržen**. Nedvomno obstoji samo en pravi Hamlet, fantom, ki ga je videl v svojih stvariteljskih sanjah dramatik sam. Igralski geni, ki se s svojo igralsko tehniko temu fantomu najbolj približa, bo pač dal najboljšega Hamleta. Nekateri so mnjenja, da za Hamleta ni treba protejske igralske nature, češ treba je le osebnosti, ki se zlije in stopi s Hamletovim značajem. Potemtakem bi bilo toliko v osnovi različnih Hamletov, kolikor bi bilo individualno močnih interpretov, vsak od teh likov pa bi bil sam zase popoln. Morda utegne biti nekaj resnice v tem gledanju, vendar gotovo ne vsa, kajti najbolj osebna, najbolj individualna je prav igralska tehnika. Nikjer ni rečeno, da bo človek, ki morda nosi v sebi človeško problematiko Hamleta in njegovo zgodovinsko dalekosežnost razume, Hamleta že tudi dobro igrati. Samo en pravi Hamlet je, je pa več načinov, kako ga oživeti; načinov je torej toliko, kolikor je igralcev, ki se s Hamletom poskušajo. Erženov način je zadel. S tem ne mislim reči, da je bil Hamletov portret samo zadet, ne pa tudi umetniško poduhovljen. Če ga je igral drugače, kot smo jih bili navajeni gledati doslej, nič ne da: Shakespeareova umetniška veličina izvira iz tega, da »mu nič človeškega ni bilo tuje«. Taka inkarnacija Hamleta je dopustna, ker ga približa sodobni problematiki, psihiki sodobnega človeka, za katero ni nikjer rečeno, da se je iznebila ali osvobodila Hamletovega duha. Kralja je **Škof** postavil tako, da gre z njim lahko pred vsako publiko. Nič manj kraljevski ni bil kakor Jovanovičev, ki sem ga pred

leti gledal v Beogradu. **Dolinarjev** Polonij nam je sicer klical v spomin nepozabni Lipahov lik, toda tudi naš Polonij je živ in dokaj okrogel z vsemi svojimi privatnimi in javnimi potezami. **Jerajeva** je z Ofelijo spet ustvarila lik, ki je vreden talentirane igralkice. Nič ni bilo v njej pretiranega, nič se ni na njej »pokazilo«, tudi ko je igrala kočljivo blaznost. Tudi **Kilo Maverjeva** je kraljico imenitno odigrala: bila je dovolj in ne preveč kraljevska, kadar je nastopila pred dvorom, bila polnokrvna ženska v prizoru s Hamletom. Izborno je bil izdela prizor »Mišnica«, ko se vse oči upo v kraljevski par. Kot uporaben, razumevajoč igravec se je v treh vlogah uveljavil spet **Slavko Strnad**. Bil je odličan prvi igravec, ves nazoren s svojo igro, prav tak, kakršnega hoče Hamlet oziroma kar hoče na tem mestu Shakespeareova dramaturgija. Bil je impresiven, nič strašen, pač pa zaresen, religiozno preprost, kakor mora biti. In bil je končno učinkovit zmagovalček, posebljena rešitev, ki bo svet spravila spet v pravi tir. Tudi **Jeršinov** Horatio je bil impozanten, iskren in plemenit, tako da je bil z njim Hamlet prav poudarjen in osveljen. **Krošlov** Laert je bil simpatičen, ves goreč in iskren v mladostnem poletu, prijeten za oko in uho, prav kakor mora biti. **Sedejev** grobar je bil prirodno sproščen, ne preveč na drobno izrezljan. Sicer pa je prizor z grobarjem v tej režiji izgubil mnogo tiste privlačnosti in hipnoze, ki se mu ponavadi pripisuje. Vse ostale osebe so stobile svojo dolžnost brezhibno. Prav je, da jih po častniškari dolžnost zabeležimo po vrsti: **Vladimir Novak** je igral Voltimanda, **Milan Krašovec** in **Wiljem Tomšič** Gildensterna in **Rozenkranca**, **Tone Vrabl** Kornelija, **Božič** Osrka, **Novak** duhovnika, **Mirnik** in **Tomšič** Marcela in **Bernarda**, **Božič** Franciska, igralka **Slrnkova**, **Gorišičeva** in **Kotnik**, **Cernetova** in **Cervinkova** dvorski dami, **Mirnik** dvornika in **Sedej** mornarja.

Posebej bi opozoril to pot na smotno in umetelno ravnanje z lučjo, ki je v sodobni režiji mogočen element in smo ga v toliki in taki meri prvič videli uporabljenega v Celju. Posebne omembe je vredna tudi muzika **Bojana Adamiča**, ki je nekatere prizore naravnost nosila, ne samo ilustrirala ali spremljala: tako ob duhu in ob zaključku Mišnice.

Celjski Hamlet je predstava, ki odpira novo dobo našega gledališča. Tu je umetniški nivo, resno in fanatično delo, ki zasluži vse priznanje. Celje ima gledališče, ki je pomemben činitelj ne samo lokalne gledališke kulture, marveč trden ogelni kamen slovenske umetniške tvornosti.

T. O.

Pred vrati je deveta premiera celjskega gledališča

(O novi premieri in še čem v gledališču)

Po uspehu s Hamletom bo v petek nova, že deveta premiera v letošnji sezoni. V režiji **Branka Gombača**, in scenaciji arh. **Svete Jovanoviča** in interpretaciji **Marije Gorišičeve** in **Pavleta Jeršina** bo uprizorjena **ZAKONSKA POSTELJA**, delo nizozemskega pisatelja **Jana de Hartoga**. Zakonsko posteljo je od slovenskih gledališč uprizorilo pred nami Narodno gledališče v Trstu in z njo izredno uspešno gostovalo tudi v Ljubljani, prva slovenska realizacija stalnega ansambla v domovini pa je vendarle celjska uprizoritev.

Zakonska postelja je dramsko delo, ki je režijsko in igralsko tako zahtevno, da smo skoraj tri leta oklevali, preden smo se opogumili in se odločili za uprizoritev. Sicer pa... ne da bi hotel izdajati podrobnosti ali delati reklamo: Zakonska postelja je izredno spretno in efektno pisana gledališka igra, dramaturgizirana zgodba nekega zakona od poročne dne do smrti, delo, ki je z viharim uspehom prešlo vse svetovne odre in ki je po njej posneti uspeli ameriški film S to dramo bomo pri nas prvič predstavili nizozemskega pisatelja **Jana de Hartoga**. Upam, da uspeh njegovega dela ne bo zaostajal za uspehom Mladosti pred sodiščem, ki jo je napisal **Hartog** sonarodnjak **Nizozemec Hans Tiemeyer**.

Abonante premierskega abonmaja opozarjamo, da imajo tokrat izjemoma premiero v petek, medtem ko teko ostali abonmaji po običajnem vrstnem redu. Upam, da boleznj na glasilkah, ki so zaradi nevarnega vremena in zaradi preobremenjenosti ansambla (ves teden pred premiero Hamleta je ansambel delal sleherni noč do ranega jutra, vzporedno pa so tekale tudi že vaje za Zakonsko posteljo), zadnje čase tako pogoste, ne bodo zopet povzročile izpada posameznih predstav, kar se je n. pr. za abonma red **TOREK** že trikrat zgodilo. »Torkovce« prosimo, da upoštevajo naše težave in da nam oprostijo. Naključje hoče, da je kot zakletko vedno znova za izpad in prestavitve predstave na vrsti abonma red **TOREK**.

Ko omenjamo boleznj na glasilkah, ki tako kosé po gledališkem ansamblu, izkoriščajo to priložnost, da v imenu gledališkega vodstva izrečemo javno zahvalo primariju **dr. Gvidu Čadežu**, ki je z uspešnimi intervencijami in izredno požrtvovalnostjo pripomogel k temu, da ni bilo treba premiere Hamleta še tretjič odpovedati in ki se tudi sicer velikokrat skupaj s svojimi sodelavci na oddelku za boleznj grla celjske bol-

nišnice zavzema za naše bolnike in jim uspešno pomaga. Primarij **dr. Čadež** je za premiero Hamleta storil veliko več kot svojo poklicno dolžnost: nudil je zdravniško pomoč celo med samo premiero v gledališču.

Naše gledališče ima trenutno v študiju deveto in deseto letošnjo premiero. Deseta premiera bo štirinajst dni po Zakonski postelji, predvidoma 16. marca, in sicer bo v prevodu **Zore Filipičeve**, v režiji **Jureta Kislingerja** in v scenski opremi arh. **Svete Jovanoviča** prvič v Jugoslaviji uprizorjena drama iz dijaškega življenja **SIVEC**. S tem bomo v rekordnem času izpolnili abonmajske obveznosti, zato bo v začetku aprila razpisani dodatni abonma za predstave Festivala slovenske in jugoslovanske sodobne drame, na katerem bodo poleg domačega celjskega gledališča sodelovala vsa slovenska poklicna gledališča od Trsta preko Ljubljane in Kranja do Maribora, razen tega pa tudi »Zagrebačko in Beogradska« dramsko pozorišče. Na razpis tega abonmaja že sedaj vnaprej opozarjamo. Celjski festival moderne slovenske in jugoslovanske drame bo prilepil v proslavo desetletnice osvoboditve in bo kot največja gledališka prireditve zadnjih let v vsej Jugoslaviji brez dvoma deležna pozornosti. Še jo zasluži.

Ker bo celjsko gledališče na festivalu sodelovalo s tremi krstnimi predstavami tri dni zapored, v drugi polovici marca in ves mesec april ne bo nobene domače premiere. V tem času bomo študirali omenjene tri novitete, v tem času bomo imeli v gosteh Prešernovo gledališče iz Kranja, ki bo gostovalo v gledališkem večerom »Glejte, Amerikal« in v tem času bomo končno s številnimi gostovanji po bližnji in daljni celjski okolici nadoknadili tisto, česar zaradi skrajno napetega tempa dela, zaradi številnih obolenj in zaradi nevarnega vremena doslej nismo mogli v polni meri izpolniti.

Solam v okolici sporočamo, da bodo zadnje predstave **Admirala Bobbyja** prve dni marca in da pozneje iz zdravstvenih razlogov ne bomo mogli več ustreči željam po zaključenih predstavah te uspele mladinske igre. Pač pa pripravljamo solam in organizacijam v okolici, da v drugi polovici marca in prvi polovici aprila organizirajo obisk Hamleta s posebnimi Putnikovimi vlaki. Gostovanje s Hamletom namreč iz tehničnih razlogov ni možno na nobenem odru v celjski okolici.

Lojze Filipič.

Koncert Melite Lorković je navdušil poslušalce

V četrtim abonmajskem koncertu v sredo, 16. februarja se nam je predstavila znana beogradska pianistka **Melita Lorković** z bogatim, pestro sestavljenim programom.

RAZSTAVA O DELU IN USPEHIH ORGANIZACIJE ZDRUŽENIH NARODOV V CELJU

V soboto, dne 26. februarja 1955 bo ob 10. uri dopoldne v dvorani Društva inženirjev in tehnikov v Celju na Titovem trgu (nasproti kina Union) otvorjena zanimiva razstava, ki ima namen, da v slikah in s statističnimi podatki prikaže, kako Organizacija Zdrženih narodov izpolnjuje namene iz Ustanovne listine, med katerimi so poglavitni boj za kulturni in gospodarski napredek človeštva, za ohranitev mednarodnega miru in varnosti ter boj za človekove pravice. Razstava bo dala pester pregled o široki dejavnosti te organizacije na polju mednarodnega gospodarskega in socialnega sodelovanja, o načrtih in uspehih ustanove za prehrano in poljedelstvo (FAO), svetovne zdravstvene organizacije, mednarodne organizacije za prosveto (UNESCO) in drugih njenih specializiranih ustanov. Pokazala nam bo poleg uspehov tudi vrsto problemov v svetovnem merilu.

Sprito pomembnost te razstave priporočamo, da si razstavo ogleda kar največ ljudi. Zaželeno je, da organizirajo šole in sindikati skupinske ogleda. Skupinske ogleda naj njihova vodstva sporoče dan pred ogledom vodstvu razstave v razstavnj dvorani.

Razstava bo odprta vsak dan od sobote, dne 26. 2. 1955 do vključno petka, dne 4. marca 1955, in sicer od 9. do 18. ure.

Popolnoma zasedena dvorana je zgovorno pričala o kvaliteti koncerta, zato se ne bi hoteli zadrževati pri kompimentih, kajti njeno ime je znano po vsej Evropi, zlasti v Belgiji in Svici, odkoder se je pred kratkim vrnila s svoje enomesečne turnee. Obenem je odličan pedagog, zato bi vsako očitjanje k tehniki ali izvajanju pomenilo dokajšen nonsens.

Za začetek dve Scarlatijevi sonati. Z virtuoznimi pasażami, ki so se kot nizi biservov vspali izpod prstov, nas je pianistka polagoma prilegnila in nas do konca koncerta držala v napeli pozornosti.

Kol druga ločka je bila izvedena Beethovenova Sonata Quasi una fantasia v Es-duru op. 27/1. Beethoven igra pomeni Beethoven čutili in razumeli, se poglobili vanj, vsako nolo interpretirali tako, kol je bila zamišljena. Dva motiva, eden osnova Adagiuja, drugi Allegro se prepletala in, čeprav je skladba zasnovana kot fantazija, je vendar vezana na obliko klasične sonate.

Slevana Mokranjca poznamo sicer bolj kot skladatelja vokalne glasbe, a vendar sta nas očarali njegovi dve Etudi s preprostim tonskim izrazi, ki so tako značilni za srbsko ljudsko glasbo.

Sledijo skladbe treh ruskih impresionistov. Bjelinskega Tokala, močno noračenje doživlja, Škerjabina Sonata v Fis-duru op. 30 in Modesta Mosorgskega Slike z razstave.

Promenada. Allegro giusto. Gnomus: slika kaže priključavca, kako se na svojih malih krivih nogah negotovo spoilka napreji. Sempre vivo. Obraz z velikimi očmi, prezir nad svetom, ki mu je tuji. Vse to izražajo akordi zdaj z živahno, zdaj z monotono ritmiko.

Promenada. Nedolajknjena ruska proslanost, ki veje iz motiva G-F-B-C-F-D nam da čutili moč ruske ljudske folklore, ki je posredno vplivala tudi na evropsko glasbeno ustvarjalnost.

Stari grad. Dve besedi pod sliko, se prelile v srebrnasto mesečino, v zidove ovile z bršljanom in pesem Trubarja, sloječega pod balkonom. Sforzati, ki naznanjajo nevihto, ostanejo zadaj in melodija se spet preljuje v Promenado, ki je lokalno malo drugačna.

Aleja v Tuileries. Ščebet igrajočih se otrok zadoni s klaviature; igra se spreminja v preprij, ki nenadoma preneha.

Gospodarski koledar za l. 1955

Založba »Nova proizvodnja« v Ljubljani je dolaskala Gospodarski koledar za leto 1955. Koledar je po vsebini izredno bogat, saj je v njem objavilo svoje kvalitativne prispevke okoli petdeset znanih avtorjev — strokovnjakov na najrazličnejših področjih tehnike in gospodarstva in obsega brez oglasov in koledarja nad 200 strani. Koledar je bogato ilustriran in ima vrsto gospodarskih tabelaričnih pregledov, ki so v izredno pomoč vsem, ki imajo opravka z gospodarstvom, trgovino, predvsem pa z zunanjo trgovino.

Med petdesetimi avtorji navajam le nekaj glavnih:

Zoran Polič piše o vrednosti našega novega gospodarskega sistema na zelo zanimiv in prepričevalen način. O gospodarskih perspektivah tržaškega ozemlja piše prof. ing. **Lavoslav Čermelj**, medtem ko isto problematiko o Slovenski Koroški obravnava dr. **Julij Felahar**. Dalje so tu članki o društvi inženirjev in tehnikov, o tehnični pomoči OZN, o nalogah sindikatov, o pomenu inšpekcije dela, industrijski lastniki, o gospodarskih predpisih itd.

Koledar vsebuje statistični material »Zavoda za statistiko in evidenco LRS«, dalje podatke o vsem, kar moramo ve-

deli o naših družbenih dajetvah. Veliko uslugo knjigovodjem in računovodjem je storil pisec članka o finančnih inšpekcijah. Zelo koristna razprava o socialnem zavarovanju in o problematiki zdravstvenih zavodov je nepogrešljiva.

Gospodarski koledar skrajša obravnavo vse gospodarske probleme, na katere ljudje po naših kolektivih najpogostje naletijo. Vsako tako področje opisujejo avtorji, ki so v posameznih problemih in strokovnih vrstev popolnoma doma, to se pravi, da je ta publikacija hkrati prava učna knjiga, če ne celo nekaj letni almanah našega gospodarskega življenja s to razliko, da ni zgolj registratorskega pomena, temveč vsebuje obilo napotkov za v bodoče.

Skupaj z oglašnimi stranmi ima koledar 460 strani, ki so v mnogem pripomočki, da je publikacija dobila zmerno ceno, dostopno celo posameznikom, kaj šele gospodarskim organizacijam. Gospodarski koledar bo vsakemu, ki ga bo enkrat prečital, postal nepogrešljiv. Zato mora najti pot na sleherni delovni mizi, za ktero se človek, ki ima opraviti z našim gospodarstvom.

Gospodarski koledar lahko še naročite pri »Novi proizvodnji« Ljubljana, Trubarjeva 15.

KOMISIJA ZA RAZPIS MEST DIREKTORJEV PRI LOMO CELJE

RAZPISUJE

mesto poslovodje trgovskega podjetja Ljudske tehnike Celje »Jugotehnika«, radio-elektrotehnična trgovina. Pogoji: trgovski poslovodja, specializiran v radio-elektrotehnični trgovini z vsaj dveletno prakso kot poslovodja in da je neznakan. — Ponudbe z življenjepisom in opisom kvalifikacij dosedanjih zaposlitev je poslati na Tajništvo LOMO Celje do 10. marca 1955.

MEENDES FRANCE „odstavljen“

Francozom se je uprlo mleko. Morda jim bo še žal?

...in zaledja

Brucovanje v Celju

Preteklo soboto smo imeli v Celju prvič priložnost videti »brucovanje«, ki so ga priredili študenti raznih fakultet, doma iz Celja in bližnje okolice.

Na gostje je snežilo, ko se je pomikal sprevod brucov iz Kajuhovega doma skozi središče mesta na železniško postajo. Na čelu tega sprevoda je jahal svojemu dostojanstvu primerno oblečen, z visokim cilindrom na glavi, »brucmajor« na oslu, obdan od vsega številca »policajev«. Brucmajor je svojega osla imenoval »avtomobil« in s tem svojim »avtomobilom« se je podal v lokale

NERED IN PREKOMERNO PIJANČEVANJE V LJUDSKI RESTAVRACIJI ŽUMER

Prebivalci Zidanškove ulice pa tudi drugi Celjani se že dalj časa zgražajo nad neredi in prekomernim pijančevanjem v Ljudski restavraciji. Pri tem pa ne obsojamo samo gostov, ki pač ne poznajo svoje mere, temveč obsojamo tudi upravnika in strožnje osobe le restavracije, ki dajejo gostom pijačo, ko pridejo že »dovolj vinjeni« v restavracijo. Res je, da tudi v nekaterih drugih celjskih gostinskih lokalih najdemo nekoliko okajane goste, toda koliko kot v Ljudski restavraciji ne vidi nikjer nediscipliniranih in vsiljivih »pijandur«. Če prideš v Celju v kak drug gostinski lokal že vinjen, ti tu ne bodo več dali alkoholnih pijač. V restavraciji Žumer pa dajo gostom toliko alkohola, kolikor ga žele — in neredi so primeri, da vinjeni ne more več iz mesta in ga nazadnje upravniki sam izveže na hodnik.

Prva gostinska soba je navadno v vseh dnevnih in nočnih urah tako nabita vinjenih gostov, da se abonenti s težavo prebijajo do naslednje sobe, kjer bi rad v miru pojedel svoj obrok. Navadno ga spremljajo vsi pol tudi neslane opazke pijancev, ki se kar drenjajo ob šanku in nadlegujejo ženske. Tukaj se lahko vsak čas tudi pleše, pa četudi za to posebnega dovoljenja, saj harmoniki nikoli ne manjka.

Stanovanci Zidanškove ulice se tudi čudijo, zakaj ima ta restavracija dovoljenje za obratovanje — kot pravi upravniki sam — do 24. ure. Tako po 11. uri zvečer pridejo sem iz drugih lokalov že vinjeni gostje in lahko tukaj nadaljujejo svojo požrečnost.

Takšne so razmere v imenovani restavraciji in čudimo se le, da vsega tega ne vidijo merodajni.

Gočovo bi se dalo tu nekaj ukreniti, da bi bilo za vse prav, predvsem pa si stranke v bližnjih hišah želijo miru vsaj od 23. ure dalje.

Divjak Ivo

OBCNI ZBOR KLUBA ZA KONJSKI ŠPORT

Preteklo sredo je imel Klub za konjski šport svoj redni letni občni zbor in to prvič v svojih, lepo urejenih prostorih na Mariborski cesti. Dnevni red je bil zelo pester, poročila bogata, zato je bila tudi razprava zelo živahna. Med udeleženci je bilo mnogo mladine, kar je dokaz, da je klub znal pritegniti mladino k temu lepemu in koristnemu športu.

Občnega zbora se je udeležil zastopnik mladinskega komiteja in zastopnik JLA, ki je bodrilno pozdravil prizadevanje članov kluba in obljubil vsi pomoč celjske garnizije. Med udeleženci so bili tudi zastopniki iz Ljubljane, predvsem iz Zveze konjskih športov s predsednikom generalom Joka Avšičem na čelu. Tov. Avšič je delo celjskega kluba zelo pohvalil in obljubil pomoč. Prva taka pomoč republiške zveze bošta dva konja za Celje.

Klub ima danes 13 lastnih konj, lepo urejene prostore, hleve in prostor za vaje. V klubu je vključenih nad 100 članov, med temi 60 aktivnih.

Na koncu so izvolili nov upravni, tehnični in nadzorni odbor ter občni zbor zaključili z zakusko, na kateri so točili brezalkoholne pijače, kar je menda prvi primer v Celju, ki je zelo hvalevreden, zlasti za športne organizacije.

NEPRIMERNA STRELNA IGRAČA

Stanovanci in sprehajalci Savinjskega nabrežja imajo že dalj časa priložnost opazovati grdo in nedopustno razvado nekaterih otrok, kako v prostem času preizkušajo tako imenovane »frače«, s katerimi streljajo na ptice ter istočasno ogrožajo varnost mimoidočih.

Lepa beseda tu ne zaleže mnogo. Mladina sicer trenutno preneha s streljanjem, zbeži in se poskrije, da čez nekaj časa še intenzivneje nadaljuje svojo kvarno in nedopustno igro.

Priporočljivo bi bilo, da se tej razvadi napravi enkrat za vselej konec, da bodo pred njimi varni ljudje, okenske šipe ter ptice pevke.

Primeren pouk v šolah naj bi dopolnil ukrepe varnostne straže.

ZOPET ŠKODA NA JAVNIH NAPRAVAH

Dne 15. februarja so namestili pri kapucinskem mostu na Bregu 2 cestni svetilki. Že naslednji dan smo ugotovili, da so fantje s frčami razbili zaščitna stekla. Škoda znaša 1400 din. Pogrešamo tudi žarnice na kapucinskih stopnicah.

in na železniško postajo in končno »zavozil« celo v kavarno »Evropa«.

Zvečer je bil akademski ples v vseh veselilnih prostorih Narodnega doma.

Markanten obraz med celjskimi »starimi bajtami«

Pred pričetkom plesa so bili izpiti brucev. Izpiti je vodil na prav posreden način »Zeleni car« z dvema prisodnikom in ob asistenci »brucmajorja« in »policajev«.

Nato je »Zeleni car« izročil diplome »starim bajtam« tovarišici Olgi Vrabčič in tovarišem dr. Svetini, Simoniču in dr. Mejaku.

OGENJ V CINKARNI

V četrtek ponoči je nastal ogenj v kemičnem oddelku Cinkarne. Goreti je začelo pri pečeh. Večjo škodo so preprečili gasilci, posebno priznanje gre mestni gasilski četi, ki je bila prva na mestu.

NOVICE IZ SPODNJE HUDINJE

Lanska povodenj je odnesla most preko Hudinje pri nekdanjem Majdičevem mlinu. Čez potok vodi sedaj samo ozka brv, ki je primerna samo za pešce in kvečjemu še za kolesarje. Kraji Trnovlje, Zadobrova, Leskovec in ves okoliš onkraj Hudinje je odrezan od prometa. Nujno potrebno bi bilo, da bi podrti most čimprej obnovili in zopet upostavili prepotrebno prometno zvezo z navedenimi naselji.

Cestni hodnik iz Spodnje Hudinje proti mestu je nižji od cestišča in ni bil urejen, ko so tlakovali Mariborsko cesto. Je vedno blaten in po njem se pretakajo blatne luže. Ker ceste pešci iz varnostnih ozirov ne morejo uporabljati, so ob slabem vremenu na tem hodniku izpostavljeni nevarnosti. Ureditve hodnika bi bila več kot potrebna.

IZ LJUBEČNE

Pri nas so uredili živinsko oplemenjevalno postajo. Prej so morali kmetje iz našega okoliša goniti živino na oplojevanje in na pregled ob raznih boleznih na Lavo v veterinarsko bolnišnico. Z ureditvijo selekcijske postaje so te neprimernosti odpravili in se živinorejci za njeno ureditev merodajnim zahvaljujejo.

Gibanje prebivalcev v Celju

V času od 14. do 20. 2. 1955 je bilo rojenih 35 dečkov in 27 deklic.

Poročili so se:

Albin Zupančič, trg. poslovođa in Peer Ana-Matilda, biografska, oba iz Celja; Kramar Anton, učitelj iz Virstanja in Slavka Sanderl, učiteljica iz Kristan vrha, oba iz Celja; Miloš Breznik, steklobrusilec in Mihaela Korosec, tkalka, oba iz Celja; Peter Veronovski, podporočnik in Anica Hlertina, zlatarska pomočnica, oba iz Celja; Slavoljub Hrižica, apnar in Marija Cesnik, šiviljska pomočnica, oba iz Celja; Gregor Ivan-Blazinski, skladiščni delavec in Veronika Jeler, perica, oba iz Celja; Ivan Selic, topničar iz Javorja in Alojzija Baumgartner, krojaška pomočnica iz Celja; Franja Erjavc, natakar in Golavšek Silvestra, blagajničarka, oba iz Ljubljane; Anton Glinskič, upokojenec in Jožeta Zerko, gospodinja, oba iz Celja; Pavel Blažič, klepar in Alojzija Miklaunčič, krojaška pomočnica, oba iz Celja; Janez Vihar, topničar in Ivana Petek, delavka, oba iz Celja; Vincencij Jamšek, pekar iz Škofje vasi in Marija Breznik, delavka iz Celja; Uruguje Vilendić, namestnik iz Banja Luke in Rozina Ermolov, gospodinja iz Rogaske Slatine.

Umrli so:

Kačič Leopold, upokojenec iz Celja, star 64 let; Jožef Gajsek, kmetovalec iz Celja, star 55 let; Marija Cajhen, gospodinja iz Celja, star 74 let.

HOJA PO GREDAH IN TRAVI

Dosti smo že žrtvovali za čim lepšo ureditev našega mesta. Napravljenih je bilo veliko gred, ki zasajene z angleško travo in cvetlicami prijetno poživljajo zunanji izgled mesta.

Lični napisl Olepševalnega društva opozarjajo, naj ne bi uničevali nasadov, a zaman.

Napeljana je bila okrog takih gred žica, ki naj bi tudi nekulturnega človeka opominjala, da tod ni prehoda, a zaman.

Morda bi pa kazalo uvesti nove tablice, ki naj bi imele dva kazalca. Prvi kazalec naj bi kazal smer ceste in imel napis: ZA LJUDI, drugi pa naj bi označeval smer prehoda preko trave in imel napis: ZA ŽIVALI.

Morda bi pa to pri ljudeh ne bilo zaman. H. A.

Živahna dejavnost SZDL na področju začasnega komunskega odbora Vojnik

Začasni komunski odbor v Vojniku, katerega začasni predsednik je Sotler Stane, je temeljito posegel v politično in gospodarsko problematiko področja bodoče vojniške komune.

Na zadnji seji začasnega odbora SZDL v Vojniku so določili 15. februar kot zadnji datum, do katerega morajo biti izvedeni v osnovnih organizacijah vsi redni letni občni zbori. Tako je tudi bilo. Redni letni občni zbori so bili izvedeni pravočasno, poleg tega pa so bili vsebinsko bogati in živahni.

Vaški odbor Gmajna-Arelin je bil v preteklem letu zelo delaven, zato je tudi poročilo vsebovalo bogate uspehe. Te uspehe so dosegli kljub veliki skrbi in naporu, ki so jih člani imeli po katastrofalni poplavi.

Občni zbor v Brezovici-Pristava je lahko navedel pomembne uspehe, zlasti na gospodarskem področju. Lani so gradili in popravljali ceste in elektrificirali naselja.

V Višnji vasi so prav tako lani veliko storili v korist izboljšanja komunalnih naprav in za izboljšanje sadjarstva.

SINDIKALNI OBČNI ZBOR V PAPIRNICI IN ŽAGI V VIŠNJI VASI JE BIL USPEŠEN

Majhen je kolektiv papirnice in žage v Višnji vasi, saj šteje komaj nekaj nad 50 članov, toda poročila, ki so jih podali sindikalni funkcionarji na rednem letnem občnem zboru podružnice, kažejo, da so v tej majhni tovarni imeli lani lepe uspehe. Tako so ob pripravah na velik praznik na Ostrožnem prispevali blizu 2000 prostovoljnih delovnih ur. Skrbeli so tudi za red v tovarni, za higieno in tehnično zaščito dela, prav tako tudi za ideološko vzgojo članstva.

Na sestanku so se živo zanimali za nov plačilni sistem, ki ga je na kratko razložil tov. Sotler, predsednik komunskega odbora SZDL.

KUD »FRANCE PREŠEREN« V VOJNIKU IMA LEPE USPEHE

Kulturno umetniško društvo »France Prešeren« v Vojniku je zadnje čase zelo razgibalo svojo dejavnost. Imajo dramsko in pevsko sekcijo, zraven še kino in knjižnico. Dramatska sekcija je uprizorila zadnji čas dve igri, in sicer »Sveti plamen« v režiji Petra Kušarja in »Zdravo na vasi« v režiji Viktorja Kokalja. Zdjaj pripravljajo igro za mladino.

Pevski zbor je precej živohrilen, toda zdaj po zaslugi prof. Lebiča pridno vadi in nastopa na raznih praznikih. Obeta dober pevski koncert v prihodnosti.

Tudi knjižnica dobro napreduje in ima že kar lep krog bralcev, pa tudi njene police so vedno boljše založene.

IZ VOJNIKA

Ljudska univerza v Vojniku, ki jo vodi prof. Karli Kožuh, je zvišala krog svojih obiskovalcev na 80 slušateljev. Predavanja so vsak drugi četrtek.

Tudi v Vojniku je kmetijska šola in tečaj RK. Obisk v šoli in tečaju je zadovoljiv. Kmečka mladina se trudi, da bi si pridobila čim več znanja za uspešnejše gospodarjenje v bodočnosti.

TD »Partizan« v Vojniku je priredilo veliko maskarado. Zanimanje za to pustno zabavo je bilo tolikšno, da je v vojniških trgovinah zmanjkalo mask. Najboljšim maskam so podelili nagrade.

OBCNI ZBOR UDRUZENJA REZERVNIH OFICIRJEV

V soboto je bil v Vojniku občni zbor pododbora Udruga rezervnih oficirjev, ki spada med najbolj delavne organizacije v Vojniku. Kljub oddaljenosti posameznih članov je bila udeležba stoodstotna. Iz poročila predsednika je bilo razvidno, da ta pododbor ni samo izpolnil vseh nalog, ampak tudi presegel svoj delovni program, obenem pa so njegovi člani nudili pomoč povsod, kjer je bilo potrebno: pri predvojaški vzgoji mladine, pri poplavi itd. To delo je bilo možno izvršiti samo zato, ker so se vsi člani dobro zavedali svojih dolžnosti in disciplinirano sledili strokovnim predavanjem ter bili v stalni povezavi z aktivnim oficirskim kadrom v Celju, ki je pododboru nudil vsi potrebno pomoč. Pohvalo pododboru je izrekel tudi podpolkovnik tov. Ožbalt in zastopnik okrajnega odbora UROJ tov. Ferjančič. Za novega predsednika je bil soglasno izvoljen tov. Bojanovič Jurij, ki že četrto leto predseduje z odličnim uspehom pododboru Vojnik. — K odličnemu delu tega pododbora čestitamo!

IZ ŽEGRA PRI STORAH

V Žegru pri Storah so nedavno imeli redni letni občni zbor SZDL. Zborovali so kar v gostilniškem prostoru, kar drugega prostora za sestanek nimajo. Predsednik je podal poročilo o uspehih in napakah njihove organizacije. Razprava je bila zelo živahna. Zlasti so veliko govorili o zanemarjenih cestah in predlagali, naj bodo komuna predvidi v svojem proračunu tudi sredstva za gradnjo ceste med Žegrom in Sentvidom, ki je bila pred leti že v gradnji. Dalje so zahtevali, da v Žegru spet odprejo trgovino, kot je bila pred vojno. Sprejeli so pa sklep, da prej uredijo vse sanitarne naprave in šele potem naj se trgovina znova odpre. J.

Tudi v Vojniku so se lahko pohvalili z izredno požrtvovalnostjo članstva ob lanskim poplavi in pri odstranjevanju posledic te katastrofe.

Na splošno so na vseh občnih zbora pokazali veliko zanimanje za razna vprašanja gospodarske vsebine, predvsem za napredek vasi. Tudi političnega dela ne zanemarjajo. Na vseh sestankih so sklenili razširiti organizacijo. Na vseh občnih zbora so bili navzoči tudi člani začasnega odbora SZDL za bodočo vojniško komuno.

SOLSKA KNJIŽNICA V KOMPOLAH SE ZAHVALJUJE ZA SPREJETIH 74 KNJIG

Upraviteljstvo osnovne šole Kmpole pri Storah se iskreno zahvaljuje Društvu prijateljev mladine v Celju za podporo din 10.000, ki jo je društvo poklonilo tudi naši šolski knjižnici s tem, da ji je nabavilo 74 lepih knjig. Tako je naši šolski knjižnici občutno pomagano in bodo starši gotovo znali pravilno ceniti to lepo gesto omenjenega društva ter bodo radi pomagali domačemu društvu enakega imena, ki ga bomo v kratkem ustanovili tudi pri naši šoli.

IZ ŠOSTANJA

Ljudska univerza, ki deluje v okviru DPD Svobode Šostanj, je pred kratkim v počastitev obletnice Prešernove smrti priredila v Domu Svobode literarni večer, na katerem so brali svoja dela slovenski književniki Alojz Gradnik, Tone Seliskar in Lili Novy.

Vsi prisotni, posebno pa mladina, so z zanimanjem sledili izvajanjem naših priznanih pesnikov in pisateljev. Še prav posebno pa je bil deležen aplavza tov. Tone Seliskar, priznani mladinski pisatelj, ki je prečital eno svojih partizanskih zgodb »Zoba«, ki je navdušila vse prisotne.

O pomenu Prešerna in slovenske knjige sploh pa je govoril tov. Brunšek Jože, predsednik DPD Svobode Šostanj, pod katerim vodstvom se društvo prav lepo razvija.

IZPOD BOHORJA

O delu SZDL občine Lesično

Nismo v vrsti odličnjakov, pa tudi ne med slabšimi, je dejal tov. Jakob Leskovšek. Dve konferenci, pet sej in devet množičnih sestankov pove, da nismo samo izterjevali članarine in izdajali legitimacij, temveč da smo se z našim članstvom shajali in posvetovali o vseh problemih. Spominjamo se lanskega pohoda sinov in hčera padlih borcev XIV. divizije, proslave kozjanskega odreda na Pilštanju, na občinski praznik, ki je močno zaposlil naše članstvo, prav tako pa tudi na Titovo štafeto mladine. Zanimanje za Ostrožno je bilo ogromno, saj je bilo samo od tod 500 udeležencev. Pri popisu obnovitvenih potreb smo pregledali 316 pogorišč in ocenili potrebe s 116 milijoni. Ob lanskim poplavi smo se udeležili očiščevalnih del v Celju in doma. Največ prostovoljnih dela so opravili na Prevorju pri kopanju jam in postavljanju drogov za elektrifikacijo. Prav zadovoljni smo pa z uspehom predvojaške vzgoje moške mladine s 3 odlikovanci in 2 pohvaljenima. Tudi tečaj Rdečega križa za žensko mladino je bil na vseh šolah polno obiskan in dekleta so imela veselje za učno snov. Odborniki so se spotalnikili na dveh prireditvi širokogrudnosti občinskega socialnega skrbstva v škodo najpotrebnejših in predlagali pravični spremembi, ker je dobila organizacija več pritožb. Vaški odborniki volijo sedaj svoje odbornike v komunski odbor. O bistvu komun so naši ljudje dobro poučeni, saj je bilo v ta namen dosti sestankov. Na koncu so se naši ljudje še pogovorili o Prešernovi družbi in sklenili, da bodo povsod delali za njo.

Za dvig živinoreje

Se gospodinjam se ni nikamor mudilo, ko so poslušale oni dan na Pilštanju kar pet ur predavanje inž. Peternele iz Ljubljane. Naš priznani strokovnjak je najprej s kino aparatu nazorno predvajal razvoj živinoreje v naši in drugih republikah in prikazal razliko v uspehih pri nas in drugod v svetu. Na platnu smo videli način semenskega oplojevanja, prvo pomoč pri teletenju, potem smo gledali še ponešenca na slabi ali pokvarjeni električni napeljavi in kako je z njim ravnati. O travnikih je predavatelj povedal, da jih pri nas samo črpamo, ne damo jim pa hrane bodisi v umetnih gnojilih ali kakor koli, kar bi nam kosnice obilo plačale. Živinorejci bodo morali skrbeti, da bodo imeli čez zimo tudi nekaj zimске zelene krme na za-

logi. In ker naša živina vsega tega nima, pozimi strada, zato je spomladi mršava in rebrasta, kakor bi ušla iz kazenskih taborišč.

Na filmu smo videli tudi življenje žitaric, kako se žito seme, oplodi in raste do žetve. Predavatelj nam je na filmu predložil oplajanje sadja po čebelah.

Zagorje

Na širši občinski seji SZDL Lesično je bil naš vaški odbor najbolje zastopan, pa tudi marsikatero pametno so naši tam povedali, čeprav so nam očitali, da smo po številu članstva najslabši. Tovariš Janez Oprešnik je sicer pritrđil, da se ugled organizacije stopnjuje po njenem delu, vendar misli, da so Zagorjani storili svoje. Ob proslavi kozjanskega partizanskega odreda so na primer številčno najbolj odrezali. Treba je priznati, je nadaljeval tovariš, da je padec članstva zakrivilo tudi zvišanje članarine, ki je na prostovoljni bazi in bi zaradi tega ne smeli pobirati razlike za nazaj. Kaže, da se število članstva spet dviga. — Tovariš Matija Čepin je opozoril, da je med odborniki vaške SZDL in odborniki občine premalo povezave, kar se običajno posebno na vasi. Prav tako pogoša sodelovanje med ZB in ZVVI. Med tema organizacijama je več sorodnih nalog, odborniki pa ne vedo drug za drugega. — Solški upravitelj Tine Lorgjer je govoril o tistih izvenšolskih problemih vzgoje otrok na vasi, za katere se bo morala zanimati tudi SZDL. Na tej strani Bohorja so še manjša skalnata pobočja, k čemer je podal svoje misli tudi: tov. Jože Bevc. — Vpisovanje v Prešernovo družbo lepo napreduje.

Gibanje prebivalcev v celjski okolici

V času od 14. do 20. 2. 1955 je bilo rojenih: 5 deklic in 7 dečkov.

Poročili so se:

Jožef Cernaša, poljedelec iz Vonarja, občina Pristava in Ana Volčič, poljedelka, stanujoča istotam; Janez Pušnik, poljedelec iz Kristan vrha in Strasek Marija, poljedelka iz Hanjskega, oba občina Pristava; Ivan Hostnik, poljedelec iz Trstenice in Marija Pepevnik iz Zibiske vasi, oba obč. Pristava; Jožef Cernaša, poljedelec iz Vonarja, obč. Pristava in Zofija Kovar, obč. poljedelka, stanujoča istotam; Jožef Selic, upokojenec iz Kaplje vasi, obč. Prebold in Alojzija Šoster, tov. delavka, stanujoča istotam; Leopold Ahac, cestar iz Marije reke in Terezija Zlak, kmečka hči, stanujoča istotam; Vladimir Skok, strojni tehnik iz Dolenje vasi, občina Prebold in Ana Jerneje, učiteljica iz Moščen, okraj Murška Sobota; Albin Romih, rudar iz Pankarva, obč. Grizca in Anica Podokornik, tkalka iz Magdalene, obč. Prebold; Jožef Repenski, delavec iz Mozirja in Jožeta Tanjšek, kmečka hči iz Dobriča, obč. Polzela; Jožef Krovčnik, zidar iz Malih Braslovč in Stefanija Švent, tov. delavka iz Breza pri Polzeli; Anton Ograjensek, posestnik iz St. Andraža in Ivana Ušen, kmečka hči iz Loznice, LOMO Velenje; Franc Klemen, mizarjski pomočnik iz Presevalja, obč. Braslovca in Jožeta Ozir, tov. delavka iz Podvina, obč. Polzela; Ivan Lipičnik, rudar iz St. Andraža in Ivanka Podpečan, kmečka hči, stanujoča istotam; Ferdinand Jelen, kmečki sin iz St. Andraža in Viktorija Podpečan, kmečka hči, stanujoča istotam; Ferdinand Prešiček, tov. delavec iz Polzele in Ana Novak, tov. delavka, stanujoča istotam; Ivan Leber, železnikar iz Polzele in Rozalija Novak, gospodinjica, stanujoča istotam; Ciril Šuster, poljedelec iz Planince, obč. Slivnica pri Celju in Jožeta Krasovec, poljedelka iz Mačkova, obč. Breze; Alojz Sane, poljedelec iz Javornika, obč. Store in Marija Zajc, poljedelka iz Kanjue, obč. Store; Avgustin Lovrenčič, poljedelec iz Kobl, obč. Loče in Stanislava Slaga, poljedelka iz Razborja, obč. Ljubljana; Jernej Kožuh, poljedelec iz Strazle, obč. Grizca in Terezija Rupnik, poljedelka iz Pletovarja, obč. Dramlje; Jožeta Tanjšek, poljedelec iz Javorja, obč. Slivnica pri Celju in Ursula Mulej, kmetica iz Sv. Uršule, obč. Dramlje; Jožef Pogajen, strojni ključavničar iz Gradiških Laz, obč. Litija in Ivana Pantner, poljska delavka iz Grobelce, obč. Slivnica pri Celju; Anton Cimerman, kmet iz Turnega, obč. Slivnica pri Celju in Marija Šeka, poljska delavka, stanujoča istotam; Marko Bonča, gozdni tehnik iz Male Pristave, obč. Smarje pri Jelšah in Marija Snajder, poljedelka iz Čace vasi, obč. Rogaske Slatine; Jožef Zorin, mizar iz Rogaske Slatine in Ivana Debelak, uslužbenka iz Rogaske Slatine; Jožef Kitak, vrtnarski delavec iz Sv. Sečove, obč. Rogaske Slatine in Julijana Pelko, steklobrusilka, stanujoča istotam; Dominik Kolar, delavec iz Malih Doli in Marija Seštel, gospodinja iz Jankove, obč. Vojnik; Avgust Kompan, mesar iz Dobeljah, obč. Ramot, kuharica iz Celja; Avgust Poteko, traktorist iz Vojnika-okolice in Ida Stepančič, delavka iz Vojnika; Bernard Škro, janski vozač iz Gračnice in Albina Mandriera, predlika stanujoča istotam, oba obč. Rimske Toplice; Jurij Knez, kurjač iz Ogeč, obč. Rim, Toplice in Marija Kajtna, delavka iz Panec, obč. Jurkloster; Stanislav Šesko, tov. delavec iz Gračnice in Terezija Medved, brusilka, stanujoča istotam, oba obč. Rimske Toplice; Janez Ramsak, poljedelec in Marija Knez, kmetica, oba iz Rožnega vrha, obč. Smartno v Rož. dolini; Francišek Gojzdnik, livarski delavec iz Gotovelj in Dragica Roc, poljedelka, stanujoča istotam; Egidij Marinko, slikar in pleskar iz Zaleca in Marija-Magdalena Poljansek, gospodinjica, stanujoča istotam; Demetrija-Stanislaw pešček, gradbeni tehnik iz Gotovelj in Anica Stormar, kmečka hči iz Podloga, obč. Šempeter; Franc Polenk, poljski delavec iz Sp. Dolice in Katarina Javornik, poljska delavka iz Pake, obč. Vitanje; Ivan Pušnik, skladiščni delavec iz Sp. Dolice in Amalija Arcet, poljska delavka iz Pake, obč. Vitanje; Albert Mlinšek, skladi. delavec iz Vitanja in Ana Gornik, poljska delavka iz Sp. Dolice, obč. Vitanje.

Umrli so:

Ida Topolpak, poljedelka iz Rožnega vrha, obč. Smartno, stara 58 let; Ivan Stih, upokojenec iz Cest, obč. Rogaske Slatine, star 65 let; Terezija Mrakič, poljedelka iz Male Breze, obč. Breze, stara 54 let; Angela Cizej, gospodinja iz Breza pri Polzeli, stara 54 let; Marija Grabenšek, posestnica iz St. Andraža, stara 74 let; Marija Škorjanc, prevzitarica iz Dolenje vasi, stara 81 let; Cecilija Bevcar, prevzitarica iz Vonarja, obč. Pristava, stara 85 let; Vincenc Vrešak, upokojenec iz Kristan vrha, star 65 let.

KOMISIJA ZA RAZPIS MEST DIREKTORJEV PRI LOMO CELJE

RAZPISUJE

mesto upravnika restavracije Kladivar Celje — gostinsko podjetje AD Kladivar. — Pogoji: absolvent turistične šole ali vsaj oseba, izučena gostinske stroke. Zahteva se praksa v vodenju gostinskih obratov in da ni kaznovan. — Ponudbe z življenjepisom, opisom kvalifikacij in dosedanjih zaposlitev je poslati na Tajništvo LOMO Celje najkasneje do 10. marca 1955.

one Zagore:

DOMOVINA

Vrtnarija je dobro nesla in sosedje o si na vse načine lomili jezike pri izgovorjavi Ivanovega primka. Ko se je van očenil, je skrbel, da bi bila njegova vrtnarija čim bolj moderna urejena, n to mu je z leti tudi uspelo. Kupil a je kamion in vsako jutro je bila na perthški tržnici Ivanova zelenjava najpša, v primeri z drugo pa vedno cetejša. Tudi s cvetjem je mnogo zasluil, saj v tako velikem mestu, kot je perth, ljudje kaj radi kupujejo cvetne lopke, in po dvajsetih letih je res postal gospod, kar je bila njegova davna telja.

Ivan je imel dvoje lepih hčera: Jane in Mary.

Preteklo je dvajset let, je pripovedoval in vedno bolj sem čutil, da mi nekaj manjka. Zena je mislila, da sem bolan in tudi sam sem včasih pomislil na to. A bil sem zdrav in se le zdaj vem, kaj mi je manjkalo. Oh... domovina! Kako zvesta prijateljica je človeku. Verjemite mi, da kdor je nima, ni nikoli srečen, pa čeprav je bogat in ima vsega, kar mu poželita srce in duša. Ljubezen do domovine je najdražje, kar ima človek.

Po dvajsetih letih življenja onkraj oceana se je Ivan odločil, da obišče svojo staro domovino. Tudi hčeri in žena sta šli z njim, da bi videli njegovo rojstno vas, o kateri jim je vedno toliko govoril.

Ob petih zjutraj se je v tržaškem pristanišču usidrala velika prekoceanska ladja »Hannibal«. Le za nekaj potnikov je bilo to kraj dolgega potovanja, med katerimi je bil tudi Vraničarjev Ivan s svojo družino. Po dveh urah čakanja so mu izkrcali tudi njegovo elegantno limuzino. Da, zdaj pa domov, tja, kamor so vedno uhajale Ivanove misli, kjer je bil vsak večer, čeprav ne dvajset let. Avto je vozil z neko nervozno naglico, vse bolj in bolj se je bližal Ljubljani. Ko so prispeli na Vič in ga je žena vprašala, kaj je to za eno mesto, ji ni mogel ničesar odgovoriti. Samo nasmehnil se je in še z večjo brzino vozil dalje.

Ivan je postajal vse bolj nervozen, srce mu je udarjalo s podvojeno silo, zdelo se mu je, da mu bije visoko na vratu in da ga duši od same nepričakovane sreče. Raznežil se je kakor otrok in ni se mu dalo, da bi šel dalje. Za slab streljaj od svoje rojstne hiše je kraj ozke ceste ustavil avtomobil, izstopil in se naslonil na belo razcveteno češnjo. Sedaj je Ivana skrbelo, če bo te vse tako doma, kakor je bilo pred dvajsetimi leti, ali kako drugače. Skoro bi ne bil znal domov. Zdelo se mu je, da se približuje svoji rojstni hiši kakor potepenec k svoji materi, ki ga doma ves dan v skrbeh čakala.

Ivanovi ženi in hčerama se je vse to zdelo nekaj nenavadnega. V Ivanovi rojstni vasi so se počutile, kot v mnogih krajih, kamor so šli na izlet ali kratke počitnice. Ivanu pa je v srcu prepevala sreča in ves solzen je v elegantni obleki sedel v mehko travo in jo začel rahlo božati. Ni mogel zadržati solz in kdaj pa kdaj je zajokal presunljivo naglas.

Tudi ženi in hčerama je postalo hudo, ko sta videli svojega očeta, da je poln sreče, a da joče.

»Ivan, kaj pa ti je, da jočeš? Bodi no pameten, potolaži se, mu je prigo-

varjala njegova dobra žena Pam. »Kje pa smo? Pojdimo dalje«.

Kakor srebro so se v Ivanovih očeh svetile solze. Kdo bi si mislil, da bo Vraničarjev Ivan še kdaj jokati.

»Pam, Mary, Jane, tu sem bil nekoč doma, tistole tam je moja rojstna hiša. Ali jo vidite?

Domovina... Moj bog, kako mi je težko pri srcu... Domovina... In v našem Trebežu še vedno rastejo vrbe. Saj pravim... Hallo Pam, pojdimo dalje.«

(Konec)

Celjske brodice

Objave leta 1995

Zadnji kaznjene, obsojen zaradi gospodarskega kriminala, je odsedel svoj večletni zapor in bil včeraj odpuščen iz celjske kaznilnice. S tem se je zaključilo najbolj temno poglavje iz naše preteklosti.

Ob 30-letnici zadnje poplave Savinje bo predaval o svojih spominih na ta strašni dogodek naš stari lokalni zgodovinar prof. Sivobradič.

Zarnice domačega izdelka nudimo s celoletnim jamstvom. Če katera dogori pred potekom leta, jo brezplačno zamenjamo.

Elektrarna nam že več let ni prekinila toka. Tokrat obvešča svoje odjemalce, da jim bo v času popravil na omrežju za vsako minuto prekinjenega toka v dobro vpisala ceno ene kilovatne ure. Vsaka prekinitev bo javljena tri dni prej!

Celjski krematorij v svojem zadnjem letnem poročilu ugotavlja 76 let kot povprečno starost lani umrlih in vpepeljenih Celjanov.

»Celjska revija« je pravkar zaključila svoj bogati 15. letnik. Med 50.000 Celjani je vsak osmi njen naročnik, prav toliko pa jih je tudi v ostalih delih našega okraja. Uredništvo je razpisalo velike nagrade za nove prispevke.

ALI VESTE...

ALI VESTE...

1. Od kod »Krenkbijs« kot naslov francoskega filma, ki nam ga obeta celjsko kinopodjetje še za prvo polletje tekočega leta?

2. Kje je pri nas najdaljši cestni predor?

3. Za usodo ovdovalke Indijke?

1. Predvsem je »Krenkbijs« fonetično pisano (pisano, kakor izgovarjamo) ime »Crainquebille«. Film je namreč posnet po istoimenski »sodobni povesti«, ki jo je spisal francoski pisatelj Anatole France (izg. Frans) 1844—1924. Delo je posmeš iz protiljudskega sodišča pisateljevega časa. Zgodba uličnega prodajalca Crainquebille po imenu, ki je »spoznal, kako vzvišena je postava, ko so ga pripeljali na kazensko sodišče zaradi žaljenja uslužbenca javne oblasti«.

2. Najdaljši cestni predor v naši državi smo dobili te dni na cesti Split—Sinj. Predor je dolg 166 m, visok 7 m in širok 10 m.

3. Usoda indijske vdove je zelo žalostna. Glavo ji ostrižejo, nositi sme le najpreprostejšo obleko, vsak nakit ji je prepovedan. Zaluje na samem v kaki sobici, brez razvedrila, in celo njena hrana mora biti kolikor mogoče pičila. Poročiti se ne sme drugič, pa najsi je stara šele šestnajst let. Pravijo, da je zgodnje vdovstvo kaznen za slaba dejanja v enem prejšnjih življenj. Po vsem tem se ne moremo čuditi, da velja za srečno tista Indijka, ki umre pred svojim možem.

Drsalna revija v dežju

Požrtvovalnim delavcem HDK Celje je končno uspelo ob izredno neugodnih vremenskih razmerah organizirati vsaj eno prireditev v okviru predvidenih v počastitev 10. obletnice osvoboditve. Prav hokejisti, katerim nevedni Celjani tako radi očitajo nezanimanje za umetno drsanje, so žrtvovali kar 4 noči, da so ob neugodnem vremenu napravili tako debelo drsno ploščo, ki je omogočila izvajanje dnevne programe v umetnem drsanju. Prav to njihovo vnemo je treba še posebej pohvaliti, ker kaže, da so tudi hokejisti močno zainteresirani za poživitev umetnega drsanja v Celju.

Ljubljanski drsalci so se Celjanom že večkrat predstavili. Vendar je letošnji njihov program pokazal znaten napredek naših starih znancev Resmana, Rozmana, Galove, Persina, Brleca, Andrejeve itd. Od vseh je najbolj napredovala bivša Celjanka Gala Nevenka, ki je nastopila kar v 6 točkah in pokazala obširen repertoar znanja. Tudi mladi par Andree Nataša in Persin sta s svojimi plesi navdušila celjske gledalce. Nastopajočim drsalcem lahko čestitamo k njihovi požrtvovalnosti. Ko so kar v močnem deževju vztrajali do konca in izvedli celoten program. Celjani niso verjeli, da bo ob takem vremenu kljub močni reklamni reviji na ledu, zato so marsikateri ostali doma. Tistih 1000 gledalcev, ki se niso ustrašili vremena pa so prišli na svoj račun in so se zadovoljni vračali z mestnega drsališča. Upajmo, da bodo celjski drsalci uspeli ponovno usposobiti drsalce in da bomo v bližnjih dneh lahko prisostvovali še prvenstvu Slovenije v umetnem drsanju.

AH, TAKO!

»Oprostite zamudi, šef, moja žena je imela nocoj težak porod.«

Zvečer najde knjigovodja doma steklenico vina — od šefa.

Cez dva tedna se vse ponovi glede zamude in vzroka.

Šef: »Kako je to mogoče?«

»Veste, moja žena je babica.«

ZOBOBOL

»Kako je, Tonček, te še zob boli?«

»Ne vem, ostal je pri zobozdravniku.«

Veleblagovnica Ljudski magazin Celje

Veletrgovsko podjetje Tkanina-galanterija Celje

PRIREDITA

12. MARCA OB 20. URI

13. MARCA OB 16. IN 20. URI

V DVORANI LJUDSKEGA ODRA

REKLAMNO ZABAVNO REVIO

Obe podjetji sta pripravili bogate nagrade, ki bodo izžrebane na vseh treh prireditvah.

Organizator prireditve: Radio Celje

Režija: Tone Zorko

Prodaja vstopnic bo od 1. marca dalje samo popoldne od 15. do 17. ure v poslovodski pisarni Ljudskega magazina Celje. (telefon 20-92)

S P O R E D

obsega

humoristične
točke,
arije,
balet,
plesno in
zabavno
glasbo

Celjski grofje

Priredil
Jurček Krašovec
Ilustriral
Tonček Skok

27

Osem let po teh dogodkih je tudi Leopold umrl brez dedičev. Vodstvo je prevzel najmlajši Ulrik, ki je podedoval imetje Gebharda in Leopolda. Leopoldova vdova Marjeta se je poročila z Ulrikom Pfanberškim in s tem je postal Ulrik edini gospodar žovneške dediščine, po Gebhardu tudi dedič imetja iz-

28

Avstrijski kralj Rudolf je izročil Avstrijo in Štajersko svojemu sinu Albrehtu, Koroško pa svojemu najtesnejšemu zavezniku Majnhardu Goriškemu. Toda oba vladarja sta bila napoti plemstvu, zato se je dvignilo k upor. V tem uporu sta glavno vlogo odigrala vsaka Žovneškega; Ulrik Vovberški in Ulrik Pfan-

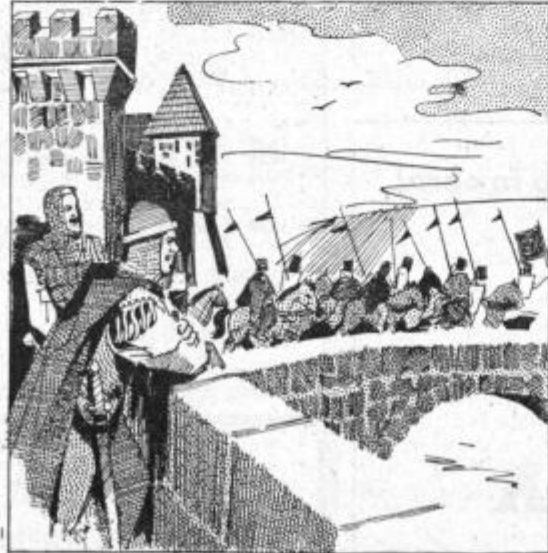
29

Medtem se je Ulrik Žovneški sprijateljil s Henrikom, sinom Manjharda Goriškega. Henrik je bil naslednik češke krone in je odhajal prav tisti čas v Prago na poroko z Ano, zadnjo potomko čeških Přemislvičev. Na tej poti ga je Ulrik spremljal. Z zadovoljstvom je opazoval živahno Prago in ugotavljal ko-

30

Leto pozneje je prišlo do odločitve. Habsburžani so udarili na tedaj že kronanega češkega kralja Henrika. Tudi Ulrik Žovneški ni okleval. Oborožil je svoje hlapce in se podal v bitko. Toda ne na stran svojega prijatelja Henrika, temveč proti njemu.

Ulrik si izdaje svojega prijatelja Henrika

umrlih gospodov od Ort ter po svoji ženi najverjetnejši dedič Vovberških.

Gebharda so pokopali še v Gornjem gradu, ker si je pridobil naklonjenost tega samostana z daritvami pred odhodom v boje.

Ulrik I. je bil zdaj že močan in bogat. Oče mu je preskrbel odlične zveze z najmočnejšimi rodbinami tedanjega časa, starejši brat Leopold pa je v bojih na strani vladajočih Habsburžanov položaj še bolj utrdil.

berški. Toda Ulrik I. Žovneški je bil previden in se teh bojev ni udeležil. Ko sta oba brata odhajala na bojišče, je Ulrik odklonil svoje sodelovanje s priložnostnim izgovorom in preveč gledal čete obeh sorodnikov s svojega gradu.

Ulrik Žovneški je bil lahko zadovoljen, da se boj ne udeležil, kajti ves spor se je končal tako, da ni imel niti zmagovalcev niti premagancev.

ristnost svojega prijateljstva s Henrikom, kateremu se je v kratkem obetala češka krona.

Ko se je s Henrikom vračal čez Bavarsko spet nazaj domov, je opazoval vedno večjo napetost med Habsburžani in Majnhardovci. Že takrat je tehtal obte nasprotujoče sile, da bi v potrebnem trenutku bil pripravljen za odločitev, ki bi mu prinesla največ koristi. Spet je v Žovneški krvi bilo stremušstvo močnejše od prijateljstva.

ni gnal k srcu. Tudi Habsburžani so pohiteli, da bi Žovneškega plemiča za trdno obdržali na svoji strani, saj so poznali spremenljivo naravo tega rodu. Avstrijski kralj Albreht Habsburški je na štajersko bojišče poslal svojega sina Friderika, ki je odlikoval oba voditelja Ulrika Žovneškega in Friderika Vovberškega. Ulriku je izročil v varstvo vse gradove, ki jih je v boju zavzel. Ulrik je bil povzdignjen med najuglednejše plemiče.

Društvo Partizan v Celju - najmočnejše v celjskem okraju

V nedeljo je polagalo obračun svojega letnega dela TVD Partizan Celje-mesto. Okrog 200 mladih ljudi je s pozornostjo spremljalo poročila svojih marljivih društevni delavcev. Kljub večmesni prekinitvi dela v preteklem letu zaradi poplave, ki je društvo močno prizadela, je društvena uprava razvila tolikšno dejavnost, da je po ureditvi telovadnice uspela pomnožiti število aktivnega članstva za preko 100 %. V Partizanu Celje-mesto je danes vključenih 350 mladih ljudi, ki se aktivno udeležujejo pri društevni vadbi, nastopih in tekmovanjih. S podporo in dosledno je seveda številka članstva višja in dosega kar 484. Le petičica 6 vaditeljev opravlja najtežavnejše delo v društvu — redno vadbo. Povprečno pride kar 60 telovadnih na enega vaditelja, kar vsakekori zadovoljivo in predstavlja velik napor za vaditeljski zbor, obenem pa s tako močnimi oddelki brez pomožnih vaditeljev ni mogoče doseči tistega vzgojnega in tehničnega napredka s članstvom, ki si ga društvo želi. Večina aktivnega članstva je iz vrst pionirjev in mladine, zelo slika pa sta oddelka članov in članice. Vse kaže, da se tudi v Celju vidno razvija miselnost, da starejšemu človeku ni potrebna telesna vadba. Problem zase predstavlja vključevanje delavske mladine v društvo Partizan. Pred leti je bil v društvu močan oddelek vajenske mladine, ki je povsem prenehal z delom. Zato je skupščina sklenila, da bo ena

osnovnih nalog v prihodnjem letu pridobiti v društvo večje število delavske mladine. Z velikim razumevanjem celjskih delovnih kolektivov in IO ZTV Partizana Slovenije je društvo zbralo precejšnje število materialnih sredstev, ki jih že investira v gradnjo letnega telovadnice v Kersnikovi ulici. S pridobitvijo letnega telovadnice, ki bo zgrajena že do konca meseca maja, bo društvo brez dvoma zaživele še v veliki meri. Članstvo se je v preteklem letu udeležilo vrste nastopov in tekmovanj. Kar na zletu v Ljubljani je bilo preko 100 aktivnih udeležencev. Na tekmovanjih v republikanski meriti društvo ni doseglo toliko vidnih uspehov kot prejšnja leta, na okrajnih pa so se kot posamezniki in ekipe uvrstili na vidnejša mesta.

Narči dela za letošnje leto je bogat in pester. Med osrednje dogodke bo štel otvoritev letnega telovadnice z izvedbo večerne telovadne akcije, na kateri bodo nastopili najboljši jugoslovanski telovadci, razvite društvenega prapora, izvedbo samostojne akademije v počastitev 29. novembra, vaditeljskih tečajev, dveh taborenj na morju s pionirji in nastope na pokrajinskem zletu v Celju in Kopru.

Društvo so čestitali k lepim uspehom zastopnik okrajne zveze društev Partizan Celje tov. Sok, predsednik DPM tov. Lužner in v imenu Celjske garnizije tov. kap. Zlokapu.

Javno priznanje za marljivo delo v društvu je prejel ves vaditeljski zbor, v katerem so kar štiri prosvetni delavci — tov. Kokot, Brežar, Zorkova in Borkova, predsednik društva tov. Požan in vestni blaginjak tov. Lohnikar. Skupščina je z javnim glasovanjem in velikim navdušenjem izvolila v novi odbor z manjšimi spremembami prekaljene društvene delavce, ki bodo brez dvoma tudi v letošnjem letu s svojim delom prispevali nadaljnji uveljavitvi partizanske organizacije.

Nogomet

SKUPŠČINA CELJSKE NOGOMETNE PODZVEZE

V nedeljo so zborovali tudi delegati vseh nogometnih klubov in društev CNP. Udeležba na zboru ni bila zadovoljiva, saj od 27 osnovnih organizacij ni bilo navzočih delegatov kar iz 12 klubov. Kar 33 delegatov je 6 ur razpravljalo o vseh perečih nogometnih problemih na našem podeželju in industrijskih krajih. Obširna poročila tov. Vagnerja, Presingerja, Sušina, Jeriča in drugih so dala dovolj materiala za plodno razpravo.

V območju CNP je 27 nogometnih osnovnih organizacij, ki tekmujejo v raznih ligah in skupščinah. Zadnje čase je postal povečano vprašanje obstoja nogometnih ekip pri društvih Partizan, tako da je kar 6 moštvo odstopilo od nadaljnjega tekmovanja. Vsekakor je to problem, ki ga bo treba čimprej rešiti, ker je z njim povezan nadaljnji obstoj in razvoj nogometne igre predvsem na podeželju. Velika slabost se nadalje kaže tudi v premajhnem številu organizirane mladine v nogometnih organizacijah. Vsega je v območju CNP 850 nogometašev, od tega pa le 88 mladine. Celjski Klavdivar stopa od drugih organizacij daleč v ospredje s 111 igralci in 33 mladinci. Pereče je tudi vprašanje sodniške organizacije — saj je v preteklem letu bilo le 22 sodnikov, ki so bili prekomerno zaposleni. Disciplin in red na igriščih je bila znatno boljše od prejšnjih let. Vseh izrednih kazni je bilo skupno le 33 mesecev. V sklepu CNP je tudi trenerska organizacija, ki šteje 17 članov, saj je v preteklem letu kar 10 starejših igralcev obiskovalo tečaj v Rovinju.

V razpravi so se delegati najbolj ustavljali pri mladinskem vprašanju. Tov. Korenjak je naglasil, da športu radi zanikajo vzgojno vrednost. Vendar so prekrški preteklega leta, ki jih štejejo v mladinski kriminal, na področju celjskega okrožja pokazali, da niti eden aktivni mladi športnik ni bil predmet takih deliktov. Močan dokaz, kako pozitivno in vzgojno nalogo lahko odigra športna aktivnost med mladino. Tako bi med posameznimi klubi naj prenehali nezdravi športni odnosi in bi se vsa društvena vodstva najbolj zanimala za pravilno vzgojno delo z mladino. Posamezni diskusanti so dali koristne predloge kako bi naj posamezna vodstva klubov in društev našla stike z mladino in jo vključevala v društva. Ta je treba boljše povezave s šolami in podjetji, kjer mladina živi in najti takšne načine tekmovanja, ki društven finančno ne bodo obremenjevali. Za nadaljnji uspešni kvaliteten razvoj slovenskega nogometa pa je najnujno potrebno, da NZS osnuje enotno slovensko mladinsko ligo, kar bo le na ta način zagotovljena zadovoljiv prirastek mladincev. Sistem tekmovanja, kjer se nam obeta v 1. 1955 polno sprememb, je bil pri živahnih razpravi. Delegati so se za nogometne ekipe s podeželja, ki so slabše kvalite, sporazumeli za takšen način tekmovanja, ki bo z majhnimi finančnimi sredstvi omogočil čim večjo udeležbo teh ekip na prvenstvu CNP. To bo tekmovanje po teritorialnem principu, ki bo trenutno morda nekoliko oškodovalo kvaliteto, pripomogel pa bo k večjemu razumahu in pozneje tudi boljši kvaliteti nogometa na našem podeželju.

Delegati so izrekli priznanje za dosedanje poštovnovalno delo športnim funkcionarjem CNP tov. Vagnerja, Presingerja in Sušina iz Celja ter tov. Petriča in Zupančiča iz Trbovelj. V novi odbor so bili ponovno izvoljeni športni delavci iz prejšnjih let.

OBVESTILO

Odjemalce električne energije obveščamo, da bo zaradi vzdrževalnih del v nedeljo, 27. 2. 1955 prekinitev električnega toka od 8. do 10. ure na področju mesta Celja in v krajih: Vojniki, Frankolovo, Strmec, Teharje, Store, Sentjurj in Grobelno. Elektro-Celje, Celje.

Zavod za socialno zavarovanje za mesto in okraj v Celju

RAZPIŠUJE MESTO

NADZORNEGA ZDRAVNIKA

Pogoji: zdravnik splošne prakse z vsaj 10-letno prakso in izkušnjo, zlasti v vprašanih socialnega zavarovanja. — Stanovanja: zavod trenutno ne more nuditi. — Plača po uredbi in dopolnilna plača.

2SD CELJE : KOVINAR (Store) 3:2

Pred dnevi so celjski nogometaši gostovali v Storah in dosegli tesno zmago v prijateljski tekmi s 3:2. Vsekakor pomeni ta zmaga za Celjane ob začetku sezone lep uspeh.

Košarka

ZMAGA NAD GIMNAZIJO IZ TRBOVELJ

Košarkarji 1. celjske gimnazije so pred dnevi imeli v gostih gimnazijce iz Trbovelj, ki so jih odpravili v prijateljski košarkarski tekmi z visokim rezultatom.

USPEŠEN SEMINAR ZA ŠPORTNE DELAVCE

V preteklem tednu se je vršil v Celju dvodnevni seminar za vse delavce športnih društev in klubov. Predavali so tov. Kreso, Premelj, Stepišnik in Serpan iz Ljubljane o družbeni vlogi športa, organizacijskih vprašanjih, konkretnem delu v društvih in o slabostih v našem športu. Po predavanjih so bile obširne razprave, v katere so posegali celjski športni delavci. Več o samih referatih v prihodnji številki.

Košarka

V nedeljo, dne 13. II. 1955 je na povabilo košarkarske ekipe 1. gimnazije v Celju prišla mladinska ekipa mariborskega Branika in ob 15. uri odigrala prijateljsko košarkarsko tekmo v telovadnici 1. gimnazije. Gostje so igrali lepo, pošteno; vendar prepočasni in brez učinka podlegli boljši igri domačih z rezultatom 64:45. Med domačini se je odlikoval Azman, ki je dosegel 32 košev.

BRZOTURNIR CELJSKEGA ŠAHOVSKEGA KLUBA

Dne 17. t. m. je bil odigran brzoturnir CSK, na katerem je sodelovalo 8 igralcev. Zmagal je Odr Peter, sledijo: Primožič, Davidovac, Hojnik, Kržan, Rupnik, Dvoršakova, Pišorn. Brzoturnirji Celjskega šahovskega kluba se bodo odselej vršili vsak zadnji četrtlet v mesecu. Igralci, ki bo dosegel v letu 1955 največ zmag, bo dobil lepo nagrado.

IZ SODNE DVORANE

K. B., po poklicu pleskar, si je v Kemični tovarni prilastil 30 kg svinca v vrednosti 4017 dinarjev in ga prodal »Odpadu« v Celju za 870 dinarjev. Obsojen je bil na 3 mesece zapore, pogojno za dobo dveh let.

Poljski delavec F. J. iz Golobinjke je Zupšku Gašperju, pri katerem je bil zaposlen kot gospodarski pomočnik, ukradel ročno moško uro, vredno 8.000 dinarjev. Kazen 4 mesece zapore, pogojno za dobo dveh let.

Industrijski delavec J. F. iz Grobelnega je v oktobru 1954 Zupanc Amaliji v Bevoju ukradel razne stvari v vrednosti okoli 4000 dinarjev. Obsojen je bil na 3 mesece zapore, pogojno za dobo dveh let.

Ker ni hotel plačevati preživnine za svojega izven zakona rojenega otroka, je bil Brilej Jože iz Planinske vasi obsojen na 1 mesec zapore. Plačati mora tudi stroške kazenskega postopka v znesku 1048 dinarjev, 800 dinarjev povprečnine, Zupaj Ljudmili pa zaostalo preživnino 23.200 dinarjev.

Tudi Bikovšek Franc iz Dobja je bil obsojen na 14 dni zapore, pogojno za dobo enega leta, ker ni hotel plačevati preživnine za svoj izven zakona rojen hčerko. Plačal pa bo tudi stroške kazenskega postopka, povprečnino in zapadlo preživnino.

Z. F., upokojeni rudar iz Konca pri Laškem, je 1. in 10. oktobra 1954 iz vinograde Ogrinc Antona v Koncu vzel okrog 150 kg grozdja, vrednega 6.000 dinarjev, iz vinograde Kokotec Marije v Koncu pa okrog 100 kg grozdja, vrednega 4.000 dinarjev. Obsojen je bil na 6 mesecev zapore, pogojno za dobo štirih let.

AD KLADIVAR
5. MARCA TRADICIONALNI PLES VALČOV VEČER
PLESNI ORKESTER RADIA LJUBLJANA POD VODSTVOM BOJANA ADAMIČA
UMETNIŠKI PROGRAM
IZVAJAJO OPERNI SOLISTI
*
OB 17.30 V DVORANI LJUDSKEGA ODRA
REVILJA LEPIH MELODIJ
V IZVEDBI ZABAVNEGA ORKESTRA RADIA LJUBLJANA
ZREBANJE
BOGATIH NAGRAD

Slamorenica je odrezala desno roko v zapestju Sitar Jožetu iz Gabrovca pri Vojniku.

Kuzman Cirila iz Ljubčane je pri delu zasula zemlja. Pri tem je dobil poškodbo na nogi.

Pri telovadbi se je poškodovale Fendre Silvo iz Sloma pri Sentjurju.

S sekiri si je pri sekanju drv poškodovale nogo Pevec Jakob iz Lahovne pri Skofji vasi.

Krava je zbodla v trebuh Razdevšek Nežo iz Zg. Ponikve pri Zalcu.

Konj je udaril Čerušta Stanislava iz Ponikve pri Grobelnem. Dobil je težke notranje poškodbe.

Dobovčnik Dominika iz Doma onemoglih v Vojniku je nekdo z nožem poškodovale po glavi in rokah.

Delavec v Steklarni Straža, Koleger Ivan, je šel preko železniške prelaze v Rogatcu. Medtem je privozil vlak.

Koleger je prišel pod kolesa, pri čemer mu je odrezalo desno nogo pod kolenom.

Po stopnicah je padla Rački Hedvika iz Smarja pri Jelšah. Pri padcu si je zlomila levo nogo pod kolenom.

Pri telovadbi si je zlomila levo nogo Ramsak Jožica iz Sentjurja.

Pri padcu z lestve si je poškodovale glavo in prsni koš Stor Jernej iz Kranj pri Sentjurju.

Dne 9. II. 1955 je pijani pešec, Poje Jože iz Smarjete pri Celju taval po cesti Celje-Maribor. Njemu nasproti je pripeljal tovorni avtomobil S-5080, ki je vozil pravilno po desni strani v smeri vožnje proti Vojniku. Poje Jože je nenadoma zavil proti avtomobilu tako, da voznik ni bil v stanju preprečiti udarca, kljub temu da je zavozil s ceste in bi se skoraj prevrnil. Nesrečo je zakrivil pešec Poje Jože, ki je zadobil težko poškodbo na glavi in je bil takoj odpeljan v celjsko bolnišnico.

V Višnji vasi pri Vojniku je dne 10. II. 1955 prišlo do trčenja dveh osebnih avtomobilov. Voznik osebnega avtomobila C-2492 iz Beograda je vozil iz smeri Frankolovo proti Vojniku po levi strani v smeri vožnje in na ovinku zadela v nasproti vozeči osebni avtomobil S-883 iz Ljubljane, ki je vozil po desni strani. Do nesreče je prišlo po krivdi voznika iz Beograda, ki je sekal ovinek s prekoračeno hitrostjo po levi strani. Materialna škoda na obeh vozilih znaša okoli 50.000 din.

OBJAVE IN OGLASI

PRODAM posestvo 2,60 ha. Hleva 7 pri Vojniku. Vprašati v gostilni Zernovnik.

PRODAM ugodno globok otroki voziček. Naslov v upravi lista.

KUPIM dvosobno stanovanje s pritlikalino v Celju ali v Laškem. Ponudbe pod staklo na oglasni oddelci.

SPREMEMO blaginjaka, ki bi istočasno vodil biblioteko. Poroč: doverjena srednja šola in da ima potrebne pogoje za državno službo. Plača po uredbi. Pisemne ponudbe na upravo lista.

MESARSKI POMOČNIK išče opremljeno ali prazno sobo. Naslov v upravi lista.

ZAHVALA

Vsem, ki so kakor koli pripomogli k odličnemu uspehu tradicionalne XXVIII. maskarade, izrekamo s tem javno zahvalo.

Olepeševalno in turistično društvo Celje

VALOVNA DOLŽINA 202 m (190 m)

Nedelja, 27. februarja:
10.00 Napoved časa, pregled sporeda
10.05 Valčke in polke igra na harmoniko
10.10 Franjo Perger iz Celja
10.20 Zabavna glasba, vmes reklame
in objave
10.30 KAR STE ZELELI — TO BOMO ZAVRTELI!
11.00 Radijska kronika
11.15 Oj ti past, ti čas presneti!
Nekaj izrezov iz maskarade Turističnega in olepeševalnega društva v Narodnem domu
11.40 Glasbena medigra
11.45 15 minut z velikimi zabavnimi orkestri
12.00 Zaključek

Ponedeljek, 28. februarja:
18.00 Poročila, reklame in objave
18.15 Dalmatinske narodne in umetne pesmi
18.30 do 22.15 Prenos iz Ljubljane

Torek, 1. marca:
18.00 Poročila, reklame in objave
18.15 Poje Ivo Robić
18.30 do 22.15 Prenos iz Ljubljane

Sreda, 2. marca:
18.00 Poročila, reklame in objave
18.15 KAR STE ZELELI — TO BOMO ZAVRTELI!
18.30 do 22.15 Prenos iz Ljubljane

Četrtek, 3. marca:
18.00 Poročila, reklame in objave
18.15 Slovenske narodne in umetne pesmi
18.30 do 22.15 Prenos iz Ljubljane

Petek, 4. marca:
18.00 Pregled Celjskega tednika
18.15 Zabavna in plesna glasba
18.30 do 22.15 Prenos iz Ljubljane

Sobota, 5. marca:
18.00 Poročila, reklame in objave
18.15 KAR STE ZELELI — TO BOMO ZAVRTELI!
18.30 do 22.15 Prenos iz Ljubljane

Zelje, reklame in objave sprejema vrtar LOMO Celje vsak dan — Tarifa za želje: 100 in 200 din.

ZAHVALA

Ob tragični izgubi našega dragega sina, brata, svaka in strica

STANKA KOKOSINEK

se iskreno zahvaljujemo vsem, ki so ga spremljali na njegovi poslednji poti. Posebna zahvala upravi sindikalne podružnice, osn. org. ZK in celotnemu kolektivni Celjske tiskarne, dalje ekipi Gorske reševalne službe Slovenije, Planinskemu društvu Celje, vsem ostalim planinskim društvom Slovenije, vsem, ki so mu izrekli posvetilne besede, kar tudi pevskeemu društvu »Svoboda«, pevsem alpinistom, godbi »F. Preseren« in vsem darovalcem venec.

Zaljubljeni starši, sestra, brat, svakinja, svak, nečaki in ostalo sorodstvo.

SPREMEMO takoj vajenca za kleparsko in vodovodno-inštalacijsko obrt. — Stok Avgust, splošno kleparstvo in vodovodne instalacije, Celje, UL 29. novembra št. 7.

ISCEN honorarno zaposlitev v dopoldanskih urah za 3. do 4. ure. Večja strojevisja, vzgoje otrok in šivanja. Ponudbe na upravo lista.

VSE VRSTE CASOPISOV dobite v Dežurni trafiki. Prejemna ulica!

PREKLJUČENJE sindikalni izkaznici št. 180958 na ime Fratrik Marija in št. 180951 na ime Goter Slavka.

PREKLJUČENJE krivične obdolžitve in sumnje glede tatvine napram svoji ženi Cevzar Angeli dne 18. januarja, kot neresnične, kar tudi obžalujem. — Cevzar Martin, Letuš 88.

OPOZORILO

Opozorjam, da nisem plačnica dolgov, ki bi jih napravil Bremec Ludvik, Sp. Trnovlje št. 64. Bremec Urška.

Preklie

Podpisani Skorjanc Stanko, kleparski mojster Gomilsko, preključujem izjave, katere sam dajam zoper tov. Korent Ivana in tov. Vitanca Francu v zvezi z gradnjo hiše in ostalih izjav, kot neresnične. Zahvaljujem se njima, da sta odstopila od sodnega postopka.

Skorjanc Stanko.
ZLATA POROKA 27. II. 1955! Očetu Ivanu in Mariji Glušek iskreno čestita hčerka Marija z družino Lednik.

KONCERTI

Violinist Karlo Rupel in pianist Marijan Lipovšek sta lani koncertirala v tujini in doma pod imenom »Jugoslovanski komorni duo«. Velike uspehe sta imela posebno v Nemčiji (Frankfurt, Hamburg, Bad Soden), od koder sta se vrnila z zelo laskavimi ocenami. V Celju koncertirata v sredo, 9. marca.

Abonente prosimo, da podaljšajo abonma do 5. marca v pisarni Glasbene šole.

KOLENDAR KONCERTOV

Sreda, 9. marca:
V. ABONMA KONCERT, violinist Karlo Rupel, pianist Marijan Lipovšek

Sobota, 12. marca:
AKADEMIJA SREDNJESOLCEV

v Ljudskem gledališču

Sreda, 23. marca:
VI. ABONMA KONCERT,

pianistka Edith Farnadi z Dunaja.

Nedelja, 3. aprila ob 10. uri:

MATINEJA.

Božo in Marija Mihelič

Sreda, 13. aprila:

SLAVNOSTNI KONCERT

mešanega zhora 1. gimnazije,

dirigent Egon Kunej

Ponedeljek, 18. aprila:

KONCERT PEVSKEGA ZBORA

»France Preseren«,

dirigent Boris Ferlic

Torek, 28. aprila:

PONOVITEV KONCERTA

pevskega zhora 1. gimnazije.

GLEDALIŠČE

MESTNO GLEDALIŠČE CELJE

Petek, 25. februarja 1955 ob 15. uri — Shakespeare: HAMLET — IL. solski abonma

Sobota, 26. februarja 1955 ob 19.30 uri — Shakespeare: HAMLET — abonma red turek in izven.

Nedelja, 27. februarja 1955 ob 15.30 uri — Shakespeare: HAMLET — abonma red vedelja in izven.

Petek, 4. marca 1955 ob 20. uri — Jan de Hartog: ZAKONSKA POSTELJA — Premiera — premierski abonma in izven.

NEDELJSKA ZDRAVNIŠKA DEŽURNA SLUŽBA

Dne 27. II. 1955: dr. Fišer Jože, Celje, Gregor-Čičeva ulica 7.

Nedeljska zdravniška dežurna služba traja od 18. ure dalje do ponedeljka do 8. ure zjutraj.

KINO

KINO UNION, CELJE

Od 22. do 27. II. 1955 — ameriški film: BENESKI LOPOV

Od 28. do 4. III. 1955 —

PROTAIVONSKA ZASČITA z igralcem: Stan Laurel in Oliver Hardy

Predstave dnevno ob 18. in 20. uri, ob nedeljah ob 16. in 18. in 20. uri.

KINO DOM, CELJE

Od 23. do 28. II. 1955 — ameriški film: PREGNANCI S POKER FLETA

Od 1. III. do 6. III. 1955 — ameriški film: S HUDICEM SO TRJE

Dne 27. II. 1955 — matineja ob 10. uri: CIRKUSKI DECEK, ameriški film

Predstave dnevno ob 18.15 in 20.15, ob nedeljah ob 16.15, 18.15 in 20.15 uri.